

Kako bez prestanka prebivati u Božjem Prisustvu

(Razgovori i Pisma
Fratra Lorensa)

Tematska knjižica

br. **13**

Prijevod ove knjižice je posvećen mojoj majci Mariji.

'Napravimo mjesta za milost. Nadoknadimo izgubljeno vrijeme, jer možda nam ga nije preostalo još puno. Smrt nas u stopu prati; stoga budimo dobro pripremljeni. Umiremo samo jednom i greška je nepopravljiva. Ponavljam, uđimo u sebe. Vrijeme prolazi. Nema vremena za odgađanje. Naše duše su u opasnosti.'

Lorens N. (Veljača/Ožujak, 2008)

SADRŽAJ:

Kako neprestano prebivati u Božjem Prisustvu

Razgovori i Pisma Fratra Lorensa

Predgovor (str. 2)

Razgovori (str. 3)

Pisma (str. 11)

DODATNA OTKROVENJA:

'Čovjek treba mentalno usmjeravati volju prema Bogu', (BD 7981)	27
'Povezivanje sa Bogom usred svijeta', (BD 7481)	29
'Veza sa Bogom... Nevolje i patnja', (BD 8737)	30
'Božji se blagoslov treba zatražiti', (BD 7603)	33
'Božje prisustvo štiti od protivnika', (BD 7329)	34
' <i>Kontakt sa Bogom... Upliv snage</i> ', (BD 3482)	35
'Svakodnevno zazivajte Isusovo ime', (BD 7129)	36
' <i>Neprestani kontakt sa Bogom osigurava uspjeh</i> ', (BD 5785)	36
' <i>Objašnjenje "blagoslova" – izvadak</i> ', (BD 8728)	37
BERTHA DUDDE - 'OČEVE RIJEČI – TUMAČENJE MOGA IMENA', (BD 0763)	39

Predgovor

Fratar Lorens se rodio kao Nicholas Herman oko 1610 u Herimenil-u, Lorraine, Francuskom Vojvodstvu. Dokumenti o njegovom rođenju su bili uništeni prilikom požara u njegovoj župnoj crkvi za vrijeme Tridesetogodišnjeg Rata, rata u kojem se on borio kao mladi vojnik. To je također bio rat u kojem je zadobio skoro fatalnu ozljedu svojeg kukovnog živca. Ozljeda ga je ostavila osakaćenog i u kroničnoj boli sve do kraja njegovog života.

Bio je izobražen i kod kuće i od strane svog župnog svećenika čije je prvo ime bilo Lorens a koji je od strane mladog Nicholasa bio uvelike štovan. Bio je dobro načitan i još od mladosti su ga privlačili duhovni život vjere i ljubav prema Bogu.

U godinama između iznenadnog prekida njegovih vojničkih obaveza i njegovog ulaska u manastirski život, proveo je jedan vremenski period u divljini živeći poput jednog od ranih pustinjaških otaca. Osim toga, prije nego je ušao u manastir, proveo je određeno vrijeme u privatnoj službi. Na sebi svojstven, samo-potcjenjivački način, on spominje kako je bio 'nespretna sluga koji je sve lomio.'

U svojim srednjim godinama je ušao u novo-ustanovljeni manastir u Parizu gdje je postao kuhar za zajednicu koja je narasla na preko stotinu članova. Nakon petnaest godina, njegove obaveze su bile premještene u radionicu za popravak sandala, ali čak i onda se on često vraćao (pre)zaposlenoj kuhinji da bi pomogao.

U vremenima poremećenim poput današnjih (= u smislu, 'koja su prepuna nevolje/muke/jada'), Fratar Lorens je otkrio, pa onda slijedio, čist i jednostavan način neprestanog hodanja/prebivanja u Božjem Prisustvu (Postanak 17:1). Nekih četrdesetak godina je on živio i hodao sa Našim Ocem pored sebe. Pa ipak, mi doznajemo po njegovim vlastitim riječima da su njegovih prvih deset godina bile prepune oštih kušnji i izazova.

Plement čovjek radosnog duha, Fratar Lorens je odbacio pozornost i izloženost (= centar pažnje), znajući da izvanjske smetnje (= u smislu, 'svjetovno što odvlači pažnju') 'kvare sve'. Ne prije njegove smrti je nekolicina njegovih pisama bila sakupljena. Joseph de Beaufort, savjetnik Pariškog nadbiskupa, je najprije u maloj brošuri objavio pisma. Sljedeće godine, u drugom izdanju kojeg je naslovio 'Practiciranje Božjeg Prisustva', de Beaufort je uključio, kao uvodni materijal, sadržaj četiri razgovora koja je vodio/imao sa Fratrom Lorensom.

U ovoj maloj knjizi, putem razgovora i pisama, Fratar Lorens na jednostavan i prekrasan način objašnjava – ne iz glave već iz srca, kako neprestano hodati sa Bogom (= biti u Božjem Prisustvu). Fratar Lorens je ostavio poklon načina života

dostupnog svakome tko traži/nastoji upoznati Božji mir i Prisustvo; kojeg svatko, bez obzira na godine i okolnosti, može prakticirati – bilo gdje, bilo kada. Fratar Lorens je također ostavio poklon neposrednog pristupa k životu (ili 'življenju') u Božjem Prisustvu koji je isto tako stvaran/izvediv/primjenjiv danas kao što je bio prije trista godina.

Fratar Lorens je umro 1691, prakticirajući Božje Prisustvo u trajanju od preko četrdeset godina. Njegova tiha smrt je bila sasvim slična njegovom manastirskom životu gdje je svaki dan i svaki sat označavao novi početak i svježije obvezivanje/obavezu da Boga ljubi sa cijelim svojim srcem.

Razgovori

Upoznavanje:

U vrijeme kad mu je Beaufort postavljao pitanja, Fratar Lorens je bio u svojim kasnim pedesetima. Joseph de Beaufort je kasnije komentirao kako je sakati fratar, koji je tada bio zadužen za održavanje preko stotinu pari sandala, bio 'gruba izgleda ali blag/dobročudan u milosti'. Ovaj komentar je izvorno dao drugi crkveni službenik koji je primjetio jednostavan i blag pristup Fratra Lorensa prebivanju/životu u Božjoj Prisutnosti.

Prvi Razgovor:

Fratra Lorensa sam prvi puta ugledao 3. Kolovoza 1666. Rekao mi je kako mu je Bog u njegovoj osamnaestoj godini učinio jedinstvenu/izvanrednu uslugu (= bio izuzetno naklonjen/išao na ruku) u pri njegovom preobraćenju. Za vrijeme te zime, dok je gledao drvo ogoljeno od njegova lišća, a razmišljajući o tome kako će se, unutar vrlo kratkog vremena, lišće obnoviti te, nakon toga, pojaviti cvjetovi i plodovi; Fratar Lorens je dobio/iskusio uzvišenu viziju Božje providnosti i snage koja (ili 'uzvišen pogled/gledište na Božju providnost i snagu koji/e') više nikad nije bila izbrisana iz njegove duše. Ovo stanje vizije/gledište ga je savršeno oslobodilo od svijeta i u njemu zapalilo takvu ljubav prema Bogu, da on nije mogao reći da li se ona povećala u četrdeset godina koliko je od tad proživio.

Fratar Lorens je rekao kako je bio sluga M. Fieubertu, rizničaru, i da je bio veliki nespretnjaković koji bi sve običavao polomiti. On je naposljetku odlučio ući u manastir razmišljajući kako će se tamo opametiti i tako osloboditi svoje nespretnosti

i grešaka koje bi počinio I, prema tome, on će svoj život sa njegovim zadovoljstvima žrtvovati Bogu. Ali Fratar Lorens je rekao kako ga je Bog iznenadio pošto se on u tom stanju nije susreo sa ničim osim sa zadovoljstvom.

Fratar Lorens je pripovijedao kako bi mi trebali ustvrditi sebe u osjećaju Božjeg Prisustva putem neprestanog razgovora sa Njime (ili 'tako što ćemo neprestano razgovarati sa Njime'). Sramotna stvar je bilo prekinuti ovaj razgovor da bi se razmišljalo o tričarijama i glupostima. Mi bi trebali hraniti i uzgajati/njegovati našu dušu sa uzvišenim idejama o Bogu koje bi nam donijele veliku radost zbog naše (ili 'u našoj') posvećenosti Njemu.

Rekao je kako moramo oživjeti i okrijepiti našu vjeru. Žalosno koliko malo je imamo. Umjesto da uzmu/postave vjeru kao pravilo svoga ponašanja, ljudi su sebe zaokupili sa bezvrijednim bogoštovljima (devotions) koja su se svakodnevno mijenjala. On je rekao kako je vjera bila dovoljna da bi nas dovela do visokog stupnja savršenstva. Mi sebe trebamo predati Bogu i s obzirom na vremeno i s obzirom na duhovno i tražiti naše zadovoljenje jedino u ispunjavanju Njegove volje. Da li nas Bog vodi posredstvom patnje ili utjehe sve bi bilo jedn(ak)o duši koja je istinski rezignirana (= prepuštena Bogu).

Rekao je da nam treba odanost/vjernost u tim prelamanjima/prekidima, u oseki i plimi molitve (= u smislu, 'kada nam je molitva lišena osjećaja Božjeg Prisustva i zamorna') kada Bog iskušava našu ljubav prema Njemu. To je bilo vrijeme za vršenje djela potpune rezignacije, gdje bi samo jedno djelo moglo uvelike promovirati/unaprijediti naš duhovni napredak.

On je rekao da što se tiče patnji i grijeha o kojima svakodnevno čuje u svijetu, njega je to sve samo ne čudilo, i da je, tome nasuprot, bio iznenađen da ih nije bilo više, uzimajući u obzir zlobu za koju su grešnici bili sposobni. Njega što se tiče, on se molio za njih; ali znajući da bi Bog mogao popraviti to zlo koje su počinili kad god Mu se sviđi, on se time dalje nije zamario.

Fratar Lorens je rekao da, ako se hoće doći do takve rezignacije kakvu Bog zahtjeva, mi moramo pažljivo nadzirati sve strasti koje se miješaju sa duhovnim baš kao i sa vremenim stvarima. Bog bi dao svjetlost u svezi tih strasti onima koji Mu uistinu žele služiti.

Na kraju ovog prvog razgovora Fratar Lorens je rekao da, ako je svrha moje posjete bila iskreno raspravljati kako služiti Bogu, ja mogu doći k njemu onoliko često koliko mi se sviđa; i bez ikakvog straha da bi bio na smetnju. Ali ako to nije bio slučaj, da ga onda više ne bi trebao posjećivati.

Drugi Razgovor:

Fratar Lorens mi je rekao kako je njega uvijek vodila Ljubav lišena sebičnih interesa. Pošto je (čvrsto) odlučio Ljubav prema Bogu učiniti svrhom svih svojih djelovanja, on je otkrio razloge da bude itekako dobro zadovoljan sa (tom) svojom metodom. Bio je zadovoljan kada je za Ljubav Božju sa zemlje mogao podignuti slamčicu, tražeći (u svemu) jedino Njega, i ništa drugo, čak ni Njegove darove.

Rekao je kako je njegov um duže vrijeme progonilo/mučilo određeno vjerovanje kako bi trebao biti proklet. Svi ljudi na svijetu ga ne bi mogli uvjeriti u suprotno. Ova muka je trajala godinama, za vrijeme čega je jako patio.

Naposlijetku je razmišljao: 'Nisam se uključio u religijski život osim zbog Ljubavi prema Bogu. Nastojao sam djelovati jedino za Njega. Štogaod se sa mnom dogodi, da li ću biti izgubljen ili spašen, uvijek ću nastaviti djelovati čisto iz Ljubavi prema Bogu. Bar ovu korist ću imati, da sam do smrti učinio sve što sam mogao da bi Ga ljubio.' Od tada na dalje je Fratar Lorens živio svoj život u savršenoj slobodi i neprestanom užitku. On je između sebe i Boga postavio svoje grijeha i rekao Mu da nije zaslužio njegove naklonosti, ipak Bog mu ih je i dalje nastavio darivati u izborilju.

Fratar Lorens je rekao kako se, u cilju formiranja navike neprestanog razgovaranja/druženja sa Bogom te (navike) da sve što činimo upućujemo Njemu, mi Njemu najprije moramo marljivo moliti/priložiti/obraćati (= u smislu, 'mi moramo svim našim silama prakticirati Božje Prisustvo'). Onda, nakon malo pozornosti/brige, otkrit ćemo kako nas Njegova Ljubav iznutra privlači k Njemu bez ikakve poteškoće.

On je očekivao kako će nakon ugodnih dana koje mu je Bog dao slijediti njegov udio boli i patnje. Ipak nije se zbog toga osjećao nelagodno. Znajući da, pošto sam od sebe nije mogao učiniti ništa, Bog neće zakazati da ga obdari snagom da ih podnosi.

Kada bi se ponudila prilika za prakticiranje neke vrline, on je sebe adresirao Bogu govoreći, 'Gospodine, ako me Ti ne osposobiš ja ovo ne mogu učiniti.' Onda je primio više nego dovoljnu snagu. Kada je zakazao/podbacio u svojoj službi, on je samo priznao svoj grijeh govoreći Bogu, 'Ako me ostaviš samom sebi ja nikad neću napraviti drugačije. Ti si Koji mora spriječiti moj neuspjeh i popraviti što je zlo.' Nakon toga on sebi u svezi ovog nije stvarao daljnje neugode.

Fratar Lorens je rekao kako se mi prema Bogu trebamo odnositi sa najvećom jednostavnošću, razgovarajući se sa Njime iskreno i otvoreno te Ga pokorno zamoljevati za Njegovu pomoć u našim poslovima u trenutku kada (ili 'baš kako') se događaju. Bog nikad nije propustio uslišiti te molitve, kao što je Fratar Lorens često sam iskusio.

Reče kako je nedavno bio poslat u Burgundiju da bi kupio zalihe vina za zajednicu. To je za njega bio vrlo nepoželjan zadatak pošto nije imao smisla za posao i pošto je bio šepav i mogao se kretati oko čamca jedino tako što bi sebe kotrljao preko kutija. Pa ipak on se time nije zamario, kao ni u svezi kupnje vina. Rekao je Bogu kako je posao koji obavlja bio Njegov posao, i nakon toga je otkrio kako je bio vrlo dobro izvršen. Spomenuo je kako se ista stvar dogodila i godinu dana ranije kada je bio poslan u Avergne.

Tako je, na isti način, u njegovom radu u kuhinji (prema kojem je, napočetak, imao veliku odbojnost), navikavši se činiti tamo sve za Ljubav Božju i tražiti Ga za Njegovu milost da svoj posao izvrši dobro, u petnaest godina koliko je tamo bio zaposlen otkrio kako je sve lako. On je bio vrlo zadovoljan sa svojim sadašnjim zaposlenjem. Pa ipak ga je bio spreman prekinuti kao i prijašnjeg, jer je pokušavao udovoljiti Bogu tako što bi činio male stvari za Njegovu Ljubav u svakom poslu kojeg je obavljao. Kod njega se vrijeme određeno za molitvu nije razlikovalo od ostalih vremena. On bi se povukao na molitvu u skladu sa uputstvima svoga nadređenoga, ali on nije trebao takvo povlačenje/samovanje niti ga je tražio pošto ga ni njegovi najteži radovi nisu odvrćali od Boga.

Pošto je znao svoju dužnost da ljubi Boga u svim stvarima, i kako je to (i) nastojao činiti, on nije imao potrebu za predstojnikom koji bi ga savjetovao, ali je bio u velikoj potrebi za ispovjednikom da ga odriješi grijeha. Reče kako je bio itekako svjestan svojih pogrešaka, ali ne i obeshrabren njima. On ih je prizna(va)o Bogu i nije se opravdavao. Nakon toga bi mirno nastavio svoju uobičajenu praksu Ljubavi i obožavanja.

Kada je bio uznemiren, Fratar Lorens se sa nikime nije savjetovao. Znajući samo posredstvom svjetla vjere da je Bog bio prisutan, zadovoljio je sebe time što je sve svoje akcije usmjerio k Njemu. On je činio sve sa žudnjom da udovolji Bogu i pustio je da od toga ispadne što bude.

Rekao je kako beskorisne misli sve pokvare – i da tamo započinje zlo/nesreća. Mi trebamo brzo odbaciti beskorisne misli i vratiti se našem općenju/drugovanju sa Bogom. U početku je svoje vrijeme određeno za molitvu često provodio odbacivajući tumarajuće misli i u ponovnom propadanju direktno nazad k njima. Svoju privrženost nikad nije mogao regulirati posredstvom određenih metoda poput nekih. Najprije je prakticirao meditaciju, ali to je nakon određenog vremena otišlo putem o kojem on nije mogao dati izvješće.

Fratar Lorens je naglasio da su sve fizičke i mentalne discipline bile beskorisne, ako nisu služile tome da čovjek pristigne do sjedinjenja sa Bogom putem Ljubavi. On je

ovo itekako imao na umu. Otkrio je kako je najbrži put da bi se došlo direktno do Boga bilo posredstvom neprestane vježbe Ljubavi i tako da se sve stvari čine poradi Njega.

Također je primjetio kako je postojala velika razlika između razumskih djela i djela volje. Djela razuma su razmjerno bila od vrlo male vrijednosti. Djela volje su bila nužna/nezamjenjiva. Naš jedini posao je bio voljeti Boga i uživati u Njemu.

On je onda rekao da sve moguće vrste samo-žrtvovanja, ako su bile lišene Ljubavi prema Bogu, ne bi mogle izbrisati jedan jedini grijeh. Mi bi umjesto toga trebali, ne zabrinjavajući se, očekivati oprost za naše grijehе od krvi Isusa Krista, i jedino se truditi ljubiti Ga sa svim našim srcem. On je primjetio da je Bog izgleda dodijelio najveće pogodnosti najvećim grešnicima kao još veći dokaz Njegove milosti.

Fratar Lorens je rekao da najveće patnje i užici ovoga svijeta nisu bili ništa u usporedbi sa onim što je od obje vrste doživio u duhovnom stanju. Kao rezultat toga on se nije bojao ničega, i od Boga je želio samo jednu stvar – da Ga ne povrijedi. On reče kako ga nije mučila savjest jer, 'Kada podbacim u svojoj dužnosti, ja to spremno priznam, govoreći, ja tako običavam činiti. Ja nikad neću napraviti drugačije ako sam prepušten sam(om) sebi. Ako ne podbacim, onda odmah zahvalim Bogu, priznajući da to dolazi od Njega.'

Treći Razgovor:

Fratar Lorens mi je rekao kako je temelj njegovog duhovnog života bila uzvišena predodžba/pomisao i divljenje prema Bogu u vjeri. Kada je jednom dobro ustanovio svoju vjeru on nije imao drugu brigu osim odbaci(va)ti svaku drugu misao tako da može vršiti sva svoja djela Bogu za Ljubav. Rekao je kako se nije uznemiravao kada ponekad jedno duže vrijeme nije razmišljao o Bogu. Priznavši svoju jadnost/ogavnost Bogu, on se jednostavno okrenuo k Njemu sa utoliko većim povjerenjem.

On je rekao kako povjerenje koje postavljamo u Boga odaje počast Bogu i povlači nadalje Njegovu veliku milost. Bilo je sasvim nemoguće ne samo da bi nas Bog mogao prevariti nego da bi On mogao dopustiti da duša koja Mu je savršeno prepuštena i koja je zbog Njega odlučila sve izdržati/pretrpjeti, dugo pati.

Fratar Lorens je često iskusio kako je Božanska Milost uvijek spremna pomoći u nevolji. Zbog njegovog doživljaja milosti, kada je imao napraviti neki posao, on nije o njemu razmišljao unaprijed. Kada je bilo vrijeme za napraviti ga, on je pronašao u Bogu, kao u čistom ogledalu, sve što je s njegove strane bilo prikladno napraviti.

Fratar Lorens je rekao kako je najgora stvar koja bi mu se mogla dogoditi bilo izgubiti taj osjećaj Boga (= Božjeg Prisustva) kojeg je toliko dugo uživao. Pa ipak Božja dobrota ga je uvjerila/ohrabrila da ga On neće u potpunosti napustiti i da će mu Bog dati snage izdržati kojegod zlo On dozvoli da mu se dogodi. Fratar Lorens je, prema tome, rekao kako se nije bojao ničega. On se o svom stanju nije imao prigode savjetovati se nikime. Kada je to pokušao napraviti u prošlosti, on je iz toga uvijek izlazio još više zbunjen/smeten. Pošto je Fratar Lorens bio spreman dati svoj život Bogu za Ljubav, on nije imao poimanje opasnosti.

On je rekao kako je savršeno prepuštanje Bogu bio siguran put do neba, put na kojem mi uvijek imamo dovoljno svjetla za naše vladanje. U početku duhovnog života mi moramo biti vjerni u vršenju naše obaveze i samo-odricanju i onda, nakon određenog vremena, slijede neizrecivi užici. U poteškoćama se mi samo moramo okrenuti ka Isusu Kristu i preklinjati za Njegovu milost sa kojom sve postaje lakše.

Fratar Lorens je rekao da mnogi ne napreduju na Kršćanskom putu pošto su zaglibili u pokorama i određenim vježbama (= u smislu, 'čvrsto su priljubljeni uz njih') dok zanemaruju Ljubav prema Bogu koja je kraj/svrha (svega). Ovo se očigledno manifestira po njihovim djelima i bilo je razlogom zašto mi vidimo (= u ljudi pronalazimo) tako malo zdrave vrline. On je rekao kako za doći do Boga (ili 'prići k Bogu') nije potrebna niti umjetnost niti nauka, već jedino srce koje je čvrsto odlučno sebe uposliti jedino Njime i voljeti jedino Njega.

Četvrti Razgovor:

Fratar Lorens je u vezi s njegovim načinom prilaženja/odlaska k Bogu govorio sa velikom otvorenošću srca. Rekao mi je kako se sve sastoji u jednom iskrenom odustajanju/odbijanju/odricanju od svega za što znamo kako ne vodi do Boga. Mi sebe možemo priviknuti na stalan razgovor sa Njime u slobodi i u jednostavnosti. Samo trebamo uvidjeti kako je Bog intimno prisutan sa nama i obraćati Mu se u svakom trenutku. Trebamo moliti za Njegovu pomoć/podršku u spoznavanju Njegove volje (ili 'upoznavanju sa Njegovom voljom') u stvarima koje dvojbimo i da bi pravilno vršili one stvari za koje jasno vidimo kako ih On zahtjeva od nas, nudeći ih Njemu (na dar) prije nego ih učinimo, i dajući Bogu hvale kada smo ih završili.

Za vrijeme naših razgovora sa Bogom mi se trebamo angažirati tako da Ga neprestano hvalimo, obožavamo i ljubimo zbog Njegove beskrajne dobrote i savršenstva. Bez da smo obeshrabreni zbog naših grijeha, mi bi za Njegovu milost trebali moliti uz savršeno povjerenje, oslanjajući se na beskrajne zasluge našeg Gospodina. Fratar Lorens je rekao kako Bog nikad nije zakazao u tome da nam daruje Svoju milost u svakoj akciji. Ona nikad nije zakazala osim kada su misli Fratra

Lorensa odvrnudale od osjećaja Božjeg Prisustva, ili je pak on zaboravio zatražiti za Njegovu pomoć/podršku. Rekao je kako nam Bog uvijek daje svjetlo u našim sumnjama kada nemamo ni jednu drugu namjeru osim zadovoljiti Ga (= ugoditi Mu).

Naše posvećenje nije ovisilo o tome da promijenimo naša djela. Umjesto toga, ono je ovisilo o tome da činimo zbog Boga one stvari koje obično činimo zbog sebe samih. On je razmišljao kako je bilo žalosno vidjeti koliko puno ljudi je zamijenilo sredstvo za cilj, postavši ovisni o vršenju određenih djela koja su vršili jako nesavršeno zbog njihovih ljudskih ili sebičnih briga. Najizvrsnija metoda prilaženja/odlaska k Bogu koju je on pronašao je bilo činiti naš svakodnevni posao bez ikakve namjere da bi se zadovoljili ljudi već čisto poradi (ili 'u ime') Ljubavi Božje.

Fratar Lorens je osjećao kako je velika zabluda bilo misliti da se vremena određena za molitvu trebaju razlikovati od drugih vremena. Mi smo isto tako obavezni striktno prionuti uz Boga akcijom/djelovanjem u vrijeme akcije/djelovanja, kao sa molitvom u vrijeme određeno za molitvu. Njegova vlastita molitva je jednostavno bio osjećaj Božjeg Prisustva, njegova duša u to vrijeme nije bila svjesna ničeg dugog osim Božanske Ljubavi. Kada bi vrijeme određeno za molitvu prošlo, on nije primjećivao nikakve razlike, pošto je i dalje nastavljao/osta(ja)o sa Bogom, hvaleći Ga i zahvaljujući Mu sa svim svojim silama. Na taj način je njegov život bio neprestana radost.

Fratar Lorens je rekao kako bi mi trebali, jednom i za svagda, iskreno postaviti svo naše povjerenje u Boga, i potpuno Mu prepustiti/predati sebe, sigurni da nas On neće prevariti. Mi se ne bi trebali umoriti činiti male stvari Bogu za Ljubav, Koji ne gleda na veličinu djela, već na Ljubav kojom je djelo izvršeno. Mi ne bi trebali biti začuđeni ako, na početku, često zakažemo u našim nastojanjima, ali da bi bar trebali steći naviku koja će prirodno ostvarivati svoja djela u nama bez našeg napora i na naš veliki užitak.

Cijela suština religije je bila vjera, nada i dobročinstvo. U prakticiranju ovih se mi sjedinjujemo sa Božjom voljom. Sve drugo je nevažno i treba biti korišteno kao sredstvo da bi pristigli do našeg cilja i zatim bili progutani od strane vjere i dobročinstva. Sve stvari su moguće onome koji vjeruje. One su manje teške onome koji se nada. One su puno lakše onome koji voli, a još lakše onome koji ustraje u prakticiranju ove tri vrline. Cilj koji sebi moramo postaviti je da postanemo, u ovom životu, što je moguće savršeniji obožavatelji Boga, i kakvima se nadamo biti kroz cijelu vječnost.

Mi se s vremena na vrijeme moramo iskreno promotriti i temeljito ispitati. Onda ćemo shvatiti kako zaslužujemo veliki prezir. Fratar Lorens je primjetio da ćemo, kada se sebi direktno suprotstavimo na ovaj način, shvatiti zašto nam se događaju

svakojake nevolje i problemi. Shvatit ćemo zašto se mijenjaju i zašto nam osciliraju zdravlje, perspektiva, i određenja. I onda ćemo, zaista, uvidjeti kako zaslužujemo sav bol i napor koje nam Bog šalje da bi nas ponizio.

Nakon toga, mi se ne bi trebali čuditi da nam ljudi prouzrokuju (ili 'da nam od strane ljudi dolaze') nevolje, kušnje, protivljenja, i proturječja. Mi bi, naprotiv, trebali sebe njima podrediti i trpjeti/podnositi ih onoliko dugo koliko se to Bogu sviđa kao stvari koje su za nas od najviše koristi. Što duša teži k većem savršenstvu, to je ona više ovisna o Božanskoj Milosti.

Kada ga je jedan iz njegove vlastite zajednice, kome je bio obavezan odgovoriti, zapitao kojim sredstvima je on postigao takav naviknut osjećaj Božjeg Prisustva; Fratar Lorens mu je rekao kako je, od trenutka kada je prvi puta došao u manastir, on Boga smatrao za svrhu i kraj svih njegovih misli i želja.

Na početku je on sate koji su bili određeni za privatnu molitvu provodio razmišljajući o Bogu, kako bi svoj um uvjerio/osvjedočio o Božanskom Postojanju i kako bi Ga duboko utisnuo u svoje srce. On je to činio putem pobožnih osjećaja i tako što se podređivao svjetlima vjere, radije nego putem izučenih razmišljanja i razrađenih meditacija. Posredstvom ove kratke i sigurne metode on je sebe uronio u Božje znanje i Ljubav. Odlučio je sva svoja nastojanja usmjeriti ka tome da neprestano živi u osjećaju Njegovog Prisustva, i, ako je to moguće, da Ga više nikad ne zaboravi.

Kada je tako, u molitvi, ispunio svoj um sa tim Beskonačnim Bićem, on je otišao obavljati svoj posao u kuhinji gdje je radio kao kuhar za zajednicu. Tamo je, najprije uzevši u obzir stvari koje je od njega zahtijevao posao, i kada i kako svaku stvar treba napraviti, on proveo svo vrijeme, i prije i nakon svoga posla, u molitvi.

Kada je započeo, rekao je Bogu sa sinovljevim povjerenjem, 'O moj Bože, pošto si Ti sa mnom, a ja sada moram, poslušati Tvojim zapovijedima, upotrijebiti svoj um za ove izvanjske stvari, dodijeli mi milost da ostanem/nastavim biti u Tvom Prisustvu; i usreći me sa Svojom asistencijom. Primi sva moja djela, i posjeduj sve moje osjećaje.' Kako je nastavio sa svojim poslom, on je nastavio intiman razgovor sa svojim Tvorcem, zamoljevajući za Njegovu milost, i darivajući Mu sve svoje akcije.

Kada je bio gotov, istražio je kako je izvršio svoju obavezu. Ako je otkrio da je bila dobro izvršena, Bogu je uzvratilo hvale. Ako ne, tražio bi oprost i, nimalo obeshrabren, ponovno sredio/dotjerao svoj um (set his mind right again). On je onda nastavio svoju vježbu Božjeg Prisustva kao da nikad nije odstupio od nje. 'Tako sam ja', reče on, 'ustajući nakon mojih padova, i često po/pre-pravljajući (svoja) djela vjere i Ljubavi, došao u stanje gdje bi za mene bilo isto tako teško ne misliti o Bogu kao što mi je na početku bilo teško privići se na naviku razmišljanja o Njemu.'

Pošto je Fratar Lorens pronašao takvu blagodat u hodanju/prebivanju u Božjem Prisustvu, za njega je bilo najprirodnije iskreno ju preporučiti drugima. Još zamjetljivije, njegov primjer je bio snažniji podstrek nego bilo koji razlozi koje je mogao predložiti. Samo njegovo lice je podučavalo sa jednom takvom slatkom i spokojnom pobožnošću da on nije mogao a ne djelovati/utjecati na promatrače.

Bilo je primjećeno kako je Fratar Lorens, čak i u najzaposlenijim trenucima u kuhinji, i dalje sačuvao svoju usredotočenost (recollection) i svetost. On nikad nije bio niti užurban niti je zastajkivao, već je svaku stvar u svoje vrijeme činio sa jednakom, stalnom pribranošću i mirnoćom duha. 'Vrijeme rada', reče on, 'se kod mene ne razlikuje od vremena molitve. U buci i lupetanju moje kuhinje, dok me nekoliko osoba istovremeno zove zbog različitih stvari, ja posjedujem Boga u istoj velikoj mirnoći kao da se, na mojim koljenima, nalazim na Blagoslovljenoj Večeri.'

Pisma

Upoznavanje:

Pisma Fratra Lorensa su samo srce i duša onog što nosi naziv 'Kako neprestano prebivati u Božjem Prisustvu'. Sva ova pisma su bila napisana za vrijeme posljednjih deset godina njegovog života. Mnoga od njih dugogodišnjim prijateljima, Karmelićanskoj redovnici i drugoj opatici u susjednom samostanu. Jedna ili obje ove prijateljice su bile iz njegovog rodnog sela, možda rođakinje.

Prvo pismo je najvjerojatnije bilo napisano nadstojnici jednog od ovih samostana. Drugo pismo je bilo napisano osobnom duhovnom savjetniku Fratra Lorensa. Obratite pažnju da je četvrto pismo, gdje Fratar Lorens opisuje svoje vlastito iskustvo, napisano u trećem licu. Pisma slijede tradiciju po kojoj M_ zamjenjuje određena imena.

Prvo Pismo:

Ti toliko gorljivo/ozbiljno žudiš da opišem metodu uz pomoć koje sam prispjeo u taj naviknut/svakodnevni/rutinski osjećaj Božjeg Prisustva, kojeg mi je naš milostivi Gospodin bio voljan podariti. Ja (tvojoj žudnji) udovoljavam uz moj (vlastiti) zahtjev da ti moje pismo ne ukažeš nikome. Kada bi znao da ćeš dopustiti da ga netko vidi,

sva žudnja koju imam za tvojim duhovnim napretkom ne bi bila dovoljna da me prisili udovoljiti tvojoj molbi.

Izveštaj/prikaz koji ti mogu dati je slijedeći: Nakon što sam u mnogim knjigama pronašao različite prakse/običaje prilaženja/dolaženja k Bogu i različite prakse duhovnog života, mislio sam se kako će to (= **mnoštvo praksi**) prije poslužiti tome da me zbuni nego da olakša/omogući/pomogne u pronalažnju onog što sam tražio (ili **'čemu sam težio'**), što nije bilo ništa drugo nego kako postati u potpunosti Božji. To me natjeralo da odlučim dati sve za (**Onog Koji je**) Sve. Nakon što sam sebe potpuno predao Bogu da bi napravio svo zadovoljenje koje sam mogao za moje grijeha, Ja sam se odrekao, iz ljubavi prema Njemu, svega što nije bilo Bog/Božje; I započeo sam živjeti kao da na svijetu nije bilo nikoga osim Njega i mene.

Ponekad sam gledao na sebe (ili **'sebe smatrao'**) ispred Njega kao na jasnog kriminalca pored nogu svoga suca. Drugih puta sam Ga promatrao/percipirao u mom srcu kao mogeg Oca, kao mogeg Boga. Obožavao sam Ga što sam češće mogao, održavajući u svom umu Njegovo sveto Prisustvo i prizivajući ga onoliko često koliko bi primjetio da je on odlutao od Njega. Ja sam to napravio mojom obavezom ne samo u ona vremena koja su određena za molitvu već cijelo vrijeme; svaki sat, svaku minutu, čak i na vrhuncu moga zaposlenja. Iz svog uma sam otjerao/prognao sve što je ometalo moje misli o Bogu (= **što je moje misli odvlačilo od Boga**).

U ovoj vježbi sam otkrio ne malu bol (= **ova vježba me koštala ne male patnje**). Pa ipak sam ju nastavio (**prakticirati**) usprkos svim poteškoćama koje su se pojavile. Pokušao sam ne brigati se ili uznemiravati kada je moj um vrludao. Takva je bila moja svagdašnja praksa od vremena kad sam ušao u religijski život. Premda sam to činio jako nesavršeno, posredstvom nje sam pronašao velike blagodati. Ove, ja to vrlo dobro znam, dugujem Božjoj milosrdnosti i dobroti, pošto mi ne možemo učiniti ništa bez Njega; a ja još najmanje.

Kada smo vjerni u (o)drža(va)nju sebe u Njegovom svetom Prisustvu, i postavimo Ga uvijek ispred nas, to spriječava da Ga uvrijedimo i da (u)činimo bilo što što bi Ga moglo naljutiti. To također u nama začinje svetu slobodu, i, ako tako mogu reći, prisnost sa Bogom, prilikom čega nas On, kada tražimo, snabdjeva potrebnom nam milošću. Vremenom, čestim ponavljanjem ovih radnji, one postanu uobičajene/rutinske/svakodnevnica, i Božja Prisutnost nam postane sasvim prirodna.

Zahvali Mu molim te za mene zbog Njegove velike dobrote prema meni, koju ja nikad u dovoljnoj mjeri ne mogu izraziti, i za mnoge koristi koje je učinio za tako bijednog/nesretnog grešnika poput mene. Neka Ga sve stvari slave. Amen.

Drugo Pismo:

Kako ne pronalazim u knjigama opis svog stila života, iako sa time nemam nikakvih problema, ipak, olakšanja radi, bio bi zahvalan ako bi s time u svezi mogao čuti tvoje mišljenje.

Prije nekoliko dana, u razgovoru, jedna pobožna osoba mi rekla da je duhovni život život milosti, koji započinje sa poniznim strahom, raste sa nadom u vječni život, i upotpunjen je posredstvom čiste Ljubavi; da svako od ova tri stanja ima svoje različite faze, putem kojih čovjek naposljetku stiže do tog blagoslovljenog dokončanja.

Ja te metode uopće nisam slijedio. Štoviše, ja sam instinktivno osjećao kako bi me one obeshrebile. Umjesto toga, pri mojem ulasku u religijski život, ja sam donio odluku sebe predati Bogu kao najbolje zadovoljenje koje mogu dati za moje grijeh, i za Njegovu Ljubav, odbaciti sve ostalo.

Prvih godina, u vrijeme koje je bilo odvojeno za bogoštovlje, sebe sam obično upošljavao sa mislima o smrti, sudu, paklu, nebu, i mojim grijesima. Nastavio sam, u periodu od nekoliko godina, moj um pažljivo aplicirati ostatak dana, i čak posred mojeg posla, Prisustvu Božjem, za kojeg sam uvijek smatrao kako je sa mnom, često kao da se nalazi u mome srcu.

Na kraju sam istu stvar počeo činiti u toku svog vremena određenog za molitvu, što mi je dalo radost i utjehu. Ova praksa je u meni stvorila tako visoko poštovanje prema Bogu da je samo vjera bila dovoljna da bi me uvjerila/ohrabrila.

Takav je bio moj početak. Ipak, moram ti reći da sam, u prvih deset godina, jako patio. Tijekom tog vremena sam često pa(da)o i odmah se ponovno ustajao. Činilo mi se kako su sva stvorenja, razum, i Bog, Osobno, bili protiv mene i vjera jedino za mene (= na mojoj strani).

Shvaćanje kako nisam bio posvećen Bogu kako sam želio biti, moji prošli grijesi koji su mi uvijek na pameti, i velike nezasluzene pogodnosti/potpore/usluge koje je Bog učinio za mene, su bili uzrokom mojih patnji i osjećaja moje bezvrijednosti. Ponekad sam bio uznemiren mislima kako je vjerovati da sam primio takve pogodnosti bila posljedica moje mašte, koja je lažno prikazivala kako sam već (pristigao) tamo gdje drugi pristižu sa velikim poteškoćama. U druga vremena sam pak vjerovao kako je sve to bila moja željena obmana i da za mene nije bilo nade.

Naposljetku sam razmotrio vjerojatnost da ostatak svojih dana provedem u ovim mukama. Otkrio sam da ovo nije umanjilo povjerenje koje sam imao u Boga. U stvari,

samo je poslužilo da poveća moju vjeru. Onda se, odjednom, činilo kako sam se promijenio. Moja duša, koja je do tada bila u nevolji, je osjetila duboki unutarnji mir, kao da je bila u njezinom centru i mjestu počinka.

Od tog vremena ja uvijek hodam ispred Boga u jednostavnosti, vjeri, sa poniznošću, i sa Ljubavlju. Ja sebe marljivo angažiram da ne činim ništa što bi Ga moglo razočarati. Nadam se da će, kada sam učinio sve što sam mogao, On učiniti sa mnom što Mu se sviđa.

U svezi onog što se sa mnom trenutno događa, ja to ne mogu izraziti. Ne osjećam nikakvu bol ili poteškoću u svezi mog stanja pošto nemam volje osim Božje. Nastojim ostvariti Njegovu volju u svim stvarima. Ja sam tako prepušten da ne bi podigao ni slamku sa poda protivno Njegovom redu ili iz bilo kojeg drugog motiva osim iz čiste Ljubavi prema Njemu.

Prekinuo sam sa svakom vrstom bogoštovlja i formuliranim/propisanim molitvama osim sa onima koje moje stanje zahtjeva. Učinio sam svojim prioritetom ustrajati u Njegovom svetom Prisustvu, pri čemu zadržavam jednostavnu pozornost i Ljubavlju ispunjen odnos prema Bogu, kojeg mogu nazvati stvarno Božje Prisustvo. Ili, da se izrazim drugačije, to je jedan naviknut, tih i osoban razgovor duše sa Bogom. Ovo mi pruža jako puno radosti i ispunjenja. Ukratko, siguran sam, i to van svake sumnje, da je moja duša bila sa Bogom u ovih prošlih trideset godina. Propuštam (napisati) mnoge stvari da ti ne bi sa njima bio zamorani.

Ipak, mislim da je prikladno kazati ti na koji način sebe percipiram ispred Boga, Kojeg gledam kao svoga Kralja. Ja sebe smatram za najbijeđenijeg od svih ljudi. Prepun sam grešaka, mana, i slabosti, i počinio sam svakojake zločine protiv Kralja. U dubokom kajanju Mu priznajem svu svoju opakost. Tražim Njegov oprost. Ja sebe prepuštam (abandon) u Njegove ruke da čini sa mnom kako Mu se sviđa.

Moj kralj je prepun milosti i dobrote. Daleko od toga da me kažnjava, On me grli sa Ljubavlju. Daje mi jesti za Svojim stolom. Služi me sa Svojim vlastitim rukama i daje mi ključ Svojih blaga. Razgovara se i raduje sa mnom neprestano i na tisuće i tisuće načina. I u svakom pogledu me tretira kao Svojeg miljenika. Na ovaj način ja promišljam kako sam neprestano u Njegovom Prisustvu.

Moja najuobičajenija metoda je ova jednostavna pažnja, jedno nježno/odano obaziranje na Boga za Kojeg se često nalazim priljubljen sa većom slatkoćom i užitkom od onog kojeg ima dijete na majčinih grudima. Da se poslužim jednim izrazom, ja bi ovo stanje nazvao 'Božjim grudima' zbog neizrecive slatkoće koju tamo kušam i doživim. Ako, bilo kada, moje misli odvrludaju iz ovog stanja iz nužnosti ili

slabosti, ja sam trenutno prizvan nazad posredstvom unutarnjih osjećaja tako dražesnih i slasnih da ne mogu pronaći riječi kojima bi ih opisao.

Molim te razmišljaj o mojoj velikoj opakosti, o kojoj si u potpunosti obaviještena, radije nego o velikim pogodnostima/uslugama koje Bog čini nedostojnom i nezahvalnom čovjeku poput mene.

Što se tiče mojeg unaprijed određenog vremena za molitvu, ta vremena su jednostavno nastavak iste vježbe. Ponekad ja na sebe gledam kao na kamen ispred klesača, iz kojeg će On napraviti kip. Predstavljajući sebe tako ispred Boga, ja želim da On u mojoj duši napravi savršen odraz i učini me u potpunosti poput Sebe.

U druga vremena opet, kada sam angažiran u molitvi, osjećam kako je cijeli moj duh uzdignut bez ikakve brige ili napora sa moje strane. Ovo se nastavlja kao da je moja duša bila obješena pa ipak čvrsto fiksirana na Boga kao na centar ili mjesto počinka.

Ja znam da neki optužuju ovo stanje za neaktivnost, zabludu i samo-ljublje. Ja priznajem da je to sveta neaktivnost. I bilo bi sretno samo-ljublje ako bi duša, u tom stanju, bila sposobna za njega. Ali dok je duša u ovom počinku, ona ne može biti uznemiravana sa onakvim stvarima kakvima je ranije bila zaokupljena. Stvari o kojima je duša znala ovisiti bi joj sada više smetale nego bi joj pomagale.

Pa ipak, ja ne mogu vidjeti kako se ovo može nazvati obmanom, pošto duša koja uživa Boga na ovaj način ne želi ništa osim Njega. Ako je ovo obmana, onda ju jedino Bog može izliječiti. Neka sa mnom čini što Ga je volja. Ja želim jedino Njega i da Mu budem u potpunosti posvećen.

Učini mi uslugu, molim te, i pošalji mi svoje mišljenje kojem uvijek pridajem veliku pažnju, jer ja imam jedinstveno poštovanje prema tvojoj naklonosti (reverence), i tvoj sam u našem Gospodinu.

Treće Pismo:

Mi imamo Boga Koji je beskonačno milostiv i zna sve naše potrebe. Ja sam uvijek mislio kako ćete On poniziti u najvećoj mogućoj mjeri. On će doći u Njegovo vlastito vrijeme, i kada Ga najmanje očekuješ. Položi nadu u Njega više nego ikad. Zahvali Mu se sa mnom za usluge koje Ti čini, posebice za odvažnost/izdržljivost i strpljenje koje ti daje u tvojim nedaćama. To je jasan znak Njegove brige za tebe. Utješi se sa Njime, i zahvali Mu na svemu.

Ja se također divim izdržljivosti i hrabrosti M_. Bog mu je dao dobro određenje i dobru volju; ali on je još ipak malo svjetovan i donekle nezreo. Nadam se da će mu nedaće koje Mu je Bog poslao pomoći da sprovede određene refleksije i unutrašnje ispitivanje i da bi se to moglo pokazati blagotvornim lijekom za njega. To je prilika za njega da postavi svo svoje povjerenje u Boga Koji ga svugdje prati. Neka misli o Njemu koliko god često može, posebice u vrijeme velike opasnosti.

Malešno podizanje srca i prisjećanje o Bogu je dovoljno. Jedan čin unutrašnjeg obožavanja, makar marširao sa mačem u ruci, su molitve koje su, bez obzira koliko kratke, vrlo prihvatljive Bogu. I, daleko od toga da umanjuju vojničku hrabrost u slučaju opasnosti, one u stvari služe da ju učvrste.

Neka misli o Bogu što je češće moguće. Neka se privikne, malo po malo (= u stupnjevima), na ovu malu ali svetu vježbu. Nitko ju ne vidi, i ništa nije lakše nego ponavljati ova mala obožavanja/divljenja u toku cijelog dana.

Preporučim ti da razmišlja o Bogu najviše što može na ovaj način. To je vrlo prikladno i najnužnije za vojnika, koji je dnevno suočen sa životnom opasnošću, koja često prijeti i samom njegovom spasenju.

Nadam se da će mu Bog pomoći i cijeloj obitelji, kojima nudim svoje usluge, pošto sam njihov i tvoj.

Četvrto Pismo:

Koristim ovu mogućnost da ti ispričam o osjećajima jednog iz naše zajednice, u svezi prekrasnih posljedica i neprestane asistencije što ih prima od Božje Prisutnosti. Neka oboje iz njih izvučemo korist.

U posljednjih četrdeset godina njegova je neprestana briga bila biti uvijek sa Bogom; i ne činiti ništa, reći ništa, i ne misliti ništa što bi Ga moglo razočarati. On ovo čini bez ikakvog drugog motiva osim čiste Ljubavi prema Njemu i zato što Bog zaslužuje beskonačno više.

On je sada toliko naviknut na to Božansko Prisustvo da od Boga prima neprestanu utjehu i mir. U trajanju od otprilike trideset godina njegova duša je bila ispunjena sa radošću i užitkom tako neprestanim, i ponekad tako velikim, da je on prisiljen pronaći načine kako bi spriječio njihovo vanjsko pojavljivanje pred drugima koji to ne bi mogli razumjeti.

Ako bi ponekad bio malo odvrćen od Božanske Prisutnosti, Bog se nježno ponovno prizove komešajući njegovu dušu. Ovo se često događa kada je on najviše angažiran sa svojim izvanjskim sitnim poslovima i zadacima. On na ta unutarnja privlačenja odgovara sa ispravnom odanošću, ili sa uzdizanjem svoga srca prema Bogu, ili putem blagog i zaljubljenog obzira prema Njemu, ili sa takvim riječima kakve u tim prilikama oblikuje Ljubav. Na primjer, on može reći, 'Moj Bože, evo me, potpuno sam posvećen Tebi', ili 'Gospodine, napravi me sukladno Tvome srcu.'

Njemu se čini (u stvari, on to osjeća) da se ovaj Bog Ljubavi, zadovoljan sa nekoliko riječi, ponovno odmara i počiva u dubinama i centru njegove duše. Doživljaj ovih stvari mu daje takvu sigurnost da je Bog uvijek u najunutarnijem dijelu njegove duše da je on bez obzira kakve bile okolnosti ni najmanje ne dvojbi.

Prosudi po ovome koliko je on zadovoljan i ispunjen. Kako u sebi neprekidno pronalazi tako veliko blago, on nema više nikakve potrebe ići u potragu za njime. On više nije zabrinut da li će ga pronaći, jer on sada svoje blago ima otvoreno ispred sebe i može od tamo uzeti što god ga je volja.

On često ukazuje na našu sljepoću i uzvikuje kako treba žaliti one koji sebe zadovoljavaju sa tako malo. Bog, kaže on, ima ogromno blago za darovati, a mi kroz rutinska/formalna bogoštovlja, koja traju samo trenutak, uzimamo tako malo. Slijepi kakvi jesmo, mi spriječavamo Boga, i zaustavljamo struju Njegove milosti. Ali kada pronađe dušu prožetu sa živom vjerom, On u nju izobilno izlijeva Svoju milost i dobrotu. Oni tamo teku poput bujice, koja se, nakon što je nasilno bila zaustavljena u svom prirodnom kursu, pronašavši prolaz, žestoko i obilno rasprostire.

Pa ipak, mi često zaustavljamo ovu bujicu time što joj pridajemo premalo važnosti. Ne zaustavljajmo je više. Uđimo u sebe i razbijmo branu koja ju spriječava. Napravimo mjesta za milost. Nadoknadimo izgubljeno vrijeme, jer možda nam ga nije preostalo još puno. Smrt nas u stopu prati; stoga budimo dobro pripremljeni. Umiremo samo jednom i greška je nepopravljiva.

Ponavljam, uđimo u sebe. Vrijeme prolazi. Nema vremena za odgađanje. Naše duše su u opasnosti. Čini mi se da si pripremljena i da si poduzela dobre mjere tako da nećeš biti iznenadno zaskočena. Pohvaljujem te zbog toga. Samo jedna stvar je nužna. Uvijek moramo raditi na njoj, jer ne ustrajati u duhovnom životu znači nazadovati. Ali oni koje goni snažan vjetar Svetog Duha napreduju čak i kad spavaju. Ako čamac naše duše i dalje tresu vjetrovi i oluje, probudimo Gospodina Koji spava u njoj. On će brzo umiriti more (**Marko 4:36-41; Luka 8:22-25**).

Uzeo sam slobodu saopćiti ti ove vrijedne/sretne osjećaje tako da ih možeš usporediti sa svojim vlastitima. Neka ti posluže da ih ponovno zapališ, ako su ikada

bili imalo ohlađeni. Prisjetimo se naših prvih pogodnosti i sjetimo se naših ranih radosti i utjeha. I, izvucimo koristi iz primjera i osjećaja ovog brata koji je malo poznat u svijetu, ali je poznat i izuzetno mažen od strane Boga.

Molit ću se za tebe. Molim te moli se također za mene, jer tvoj sam u Gospodinu.

Peto Pismo:

Danas sam primio dvije knjige i pismo od redovnice M., koja se priprema dati svoj zavjet (= **prisegnuti**). Ona zahtjeva molitve vaše svete zajednice, i tvoje posebice. Ja mislim da ona uvelike cijeni vašu podršku. Molim te nemoj je razočarati. Moli se Bogu da mogne dati svoje prisege jedino Njemu za Ljubav, sa čvrstom odlukom da Mu u potpunosti bude posvećena. Poslat ću ti jednu od onih knjiga o Božjoj Prisutnosti; subjektu koji, po mom mišljenju, sadrži cijeli duhovni život. Čini mi se kako će svatko tko to valjano prakticira jako brzo postati pobožan.

Ja znam da za ispravno prakticiranje (**Božjeg Prisustva**), srce mora biti ispražnjeno od svih drugih stvari pošto će Bog posjedovati jedino srce. Budući da ga On ne može posjedovati bez da je ispražnjeno od svega drugoga, isto tako, On niti ne može djelovati tamo i činiti ono što Mu pruža zadovoljstvo, osim ako ono nije ispražnjeno za Njega.

Na cijelom svijetu ne postoji slađi i užitima ispunjeniji način života od onog u kojem čovjek neprestano razgovara sa Bogom. To mogu shvatiti jedino oni koji ga prakticiraju i doživljavaju. Pa ipak ja ti ne savjetujem da to činiš iz tog motiva. Ono što bi trebali tražiti u ovoj vježbi nije zadovoljstvo. Činimo to iz principa Ljubavi, i zato što je to Božja volja za nas.

Da sam propovjednik, Ja bi, prije svih drugih stvari, propovijedao prakticiranje Božjeg Prisustva. Da sam savjetnik, Ja bi cijeli svijet savjetovao da ga prakticira, tako nužnim ga smatram, i tako laganim također. Ah! Kad bi samo znali kolika je naša potreba za Božjom milošću i pomoći, mi Ga nikad ne bi gubili iz vida, ne, ni za jedan trenutak.

Vjeruj mi. Ovog trenutka donesi svetu i čvrstu odluku da Ga nikad više nećeš zaboraviti. Odluči provesti ostatak svoga života u Njegovoj svetoj Prisutnosti, lišena svih utjeha zbog/iz ljubavi prema Njemu (ili 'Njemu za ljubav') ako On to smatra potrebnim/prigodnim. Srčano se prihvati ovog posla, i ako ga budeš činila iskreno, budi sigurna da ćeš uskoro imati/ugledati rezultate (you will soon find the effects of it).

Ja ću ti pomoći sa svojim molitvama, bijednima kakve jesu. Najiskrenije ti se preporučam i onima u vašoj svetoj zajednici.

Šesto Pismo:

Primio sam od M_ stvari koje si joj dala za mene. Čudim se da mi nisi dala svoje misli u svezi male knjige koju sam ti poslao. Prioni srčano njezinom prakticiranju u svojoj starosti. Bolje je ikad nego nikad.

Ja ne mogu zamisliti kako religijske osobe mogu živjeti zadovoljne bez prakticiranja Božjeg Prisustva. Mene što se tiče ja se držim povučen/izdvojen sa Njime u dubini i centru moga bića što više mogu. Dok sam sa Njime ne bojim se ničeg; ali i najmanje okretanje od Njega je nepodnošljivo. Ova praksa ne umara tijelo. Iako je, međutim, prikladno lišiti ga ponekad, ne često, mnogih malih užitaka koji su nevini i zakonski. Bog neće dozvoliti duši koja Mu u potpunosti žudi biti posvećena da uživa išta drugo osim Njega. To je više nego razložno.

Ja ne kažem da se moramo nasilno ograničavati. Ne, mi moramo služiti Boga u svetoj slobodi. Mi moramo djelovati vjerno bez muke ili nemira, prizivajući naš um k Bogu blago i s mirnoćom onoliko često koliko uočimo da je odlutao od Njega. Nužno je, međutim, svo naše povjerenje postaviti u Boga. Mi moramo odložiti sve druge brige i čak određene oblike bogoštovlja, makar su u sebi dobri, ipak onakve koje čovjek obično vrši rutinski. Ta bogoštovlja su jedino sredstvo da bi se ostvario cilj.

Jednom kada smo ustanovili/izgradili naviku prakticiranja Božjeg Prisustva, mi smo onda sa Njime Koji je naš cilj. Mi nemamo potrebu vraćati se sredstvima ([koja vode do cilja](#)). Mi jednostavno možemo nastaviti našu ljubavnu izmjenu sa Njime, ustrajući u Njegovom svetom Prisustvu sa činom hvale, obožavanja, ili žudnje; ili sa činom rezignacije, zahvaljivanja, i svim ostalim načinima koje naš duh može izmisliti.

Ne budi obeshrabrena sa neslaganjem koje pri tome možeš pronaći u svojoj prirodi. Moraš žrtvovati sebe. Na početku čovjek misli kako je to gubitak vremena. Ali moraš nastaviti i odlučiti ustrajati u tome do smrti, bez obzira na sve poteškoće koje se mogu pojaviti.

Preporučam se molitvama vaše svete zajednice, i tvojima posebice. Tvoj sam u Gospodinu.

Sedmo Pismo:

Jako te žalim. Bilo bi veliko olakšanje kada bi brigu oko svojih poslova mogla prepustiti M_ i provesti ostatak svoga života jedino u obožavanju Boga. On od nas ne zahtjeva velike stvari; da Ga se malo prisjetimo s vremena na vrijeme, malo obožavanja/divljenja. Ponekad da molimo za Njegovu milost, ponekad da Mu ponudiš svoje patnje, a ponekad da Mu uzvратиš hvalu za usluge koje ti je dao, i dalje ti daje posred tvojih nevolja. Utješi se sa Njime što češće možeš. Uzdigni svoje srce k Njemu za vrijeme svojih objeda i kada si u društvu. I najmanje prisjećanje će Mu uvijek biti ugodno.

Ne trebaš vikati vrlo glasno. On nam je bliže nego smo mi toga svjesni. Ne moramo uvijek biti u crkvi da bi bili sa Bogom. Mi možemo od našeg srca napraviti kapelicu tako da se možemo, s vremena na vrijeme, povući tamo da bi razgovarali sa Njime u blagosti, poniznosti i Ljubavi. Svatko je sposoban za takav intiman razgovor sa Bogom; neki više, neki manje. On zna za što smo sposobni.

Započnimo onda. Možda On samo čeka na samo jednu velikodušnu odluku s naše strane. Budi hrabra. Imamo još samo malo vremena za živjeti. Ti imaš skoro šezdeset i četiri, a ja skoro osamdeset. Živimo i umrimo sa Bogom. Patnje će biti slatke i ugodne dok smo sa Njime. Bez Njega, najveći užici bi za nas bili okrutna kazna. Neka Ga svi slave/uzdižu.

Postepeno se navikni obožavati Ga na ovaj način; ponizno moliti Njegovu milost, nuditi Mu svoje srce s vremena na vrijeme; posred svog zaposlenja, čak svakog trenutka ako možeš. Nemoj se uvijek skrupulozno/striktno ograničavati određenim pravilima ili određenim oblicima štovanja. Umjesto toga, djeluj u vjeri sa Ljubavlju i poniznošću.

M_ možeš zagarantirati moje slabe/kukavne molitve, i da sam njihov sluga, a posebice tvoj.

Osmo Pismo:

Ne govoriš mi ništa novo. Ti nisi jedina koju muče vrludave misli (ili 'koja je ojađena sa tumarajućim mislima'). Naš um je krajnje skitalački. Ali volja je gospodarica svih naših sposobnosti. Ona mora opozvati/prizvati natrag naše odlutale misli i odnijeti/nositi ih Bogu kao njihovom krajnjem cilju.

Ako um nije dovoljno kontroliran/obuzdan i discipliniran prilikom našeg prvog uključivanja u bogo-štovanje, on stiče određene loše navike vrludanja i rasipanja.

Ove je teško prevladati. Um nas može privući/potegnuti, čak protiv naše volje, k svjetovnim stvarima. Ja vjerujem kako je jedan lijek za to ponizno priznati naše greške i moliti za Božju milost i pomoć.

Ne savjetujem ti da u/pri molitvi koristiš mnoge riječi i duge govore (Matej 6:7, 8), pošto oni često prigoduju vrludanju (misli). Umiri se (hold yourself) u molitvi ispred Boga, poput nijemog ili paraliziranog prosjaka pred bogataševom kapijom. Neka ti posao bude (o)drža(va)ti svoj um u Gospodinovom Prisustvu. Ako tvoj um ponekad (od)luta i sebe povlači/opozove (= u smislu, 'ako ode') od Njega, ne uznemiravaj se (ili 'ne budi ojađena'). Uznemiravanje i briga radije služe da bi odvratile/pomutile um nego da bi ga ponovno sabrale/usredotočile. Volja ga mora dovesti nazad u mirnoću/tišinu. Ako na ovaj način ustraješ, Bog će ti se smilovati.

Jedan način kako ponovno sabrati/usredotočiti um sa lakoćom u vrijeme molitve, i sačuvati ga više u mirnoći, je ne dopustiti mu da pre-daleko/više vrluda u drugim vremenima. Drži svoj um striktno u Božjem Pristustvu. Onda ćeš, naviknuta često razmišljati o Njemu, otkriti kako je tvoj um lako držati (u)mir(e)nim/prisebnim u vrijeme molitve, ili ga bar ponovno prizvati sa njegovih vrludanja. Već sam ti rekao o prednostima/blagodatima koje možemo izvući iz prakticanja Božjeg Prisustva. Ozbiljno se prihvatimo toga (u smislu, 'pobrinimo se da smo u tome ozbiljni') i molimo jedno za drugo.

Deveto Pismo:

Što je zapečaćeno/zatvoreno je odgovor na pismo koje sam primio od M_. Molim te predaj joj ga. Ona je prepuna dobre volje ali bi htjela ići brže od (= ispred Božje) milosti! Čovjek ne postaje svet odjednom. Ja je preporučam tvom rukovođenju. Mi trebamo pomoći jedni drugima našim savjetom, a još više sa našim dobrim primjerom. Molim te obavijesti me s vremena na vrijeme o njoj i da li je vrlo gorljiva i poslušna.

Često razmišljajmo o tome (ili 'uzmimo u obzir to') kako je naš jedini posao u ovom životu udovoljiti Bogu, da je možda sve drugo ništa do budalaština i ispraznost. Ti i ja smo živjeli preko četrdeset godina u manastiru. Da li smo iskoristili te godine da bi voljeli Boga i služili Njemu, Koji je nas je Svojom milošću pozvao u ovo stanje i baš zbog tog cilja? Ja sam ponekad ispunjen sa sramom i pometnjom kada razmišljam, u jednu ruku, o velikim blagodatima/pogodnostima koje je Bog napravio i nastavlja činiti za mene, i, u drugu ruku, o tome kako sam ih loše iskoristio te mojem malom napretku na putu usavršavanja.

Pošto nam On, po Njegovoj milosti, daje još malo vremena, započnimo u svoj ozbiljnosti/iskrenosti. Nadoknadimo izgubljeno vrijeme. Vratimo se sa potpunim povjerenjem tom Ocu milosti, Koji je uvijek spreman primiti nas sa nježnošću. Velikodušno odbacimo, za Njegovu Ljubav, sve što nije On. On zaslužuje beskonačno više. Razmišljajmo o Njemu neprestano. Svo svoje poverenje položimo u Njega.

Ja ne dvojbim kako ćemo uskoro primiti obilje Njegove milosti, sa kojom možemo napraviti sve stvari, i, bez koje ne možemo činiti ništa doli griješiti/grijeih. Mi ne možemo izbjeći opasnostima kojima je ispunjen život bez stvarne i neprestane Božje pomoći. Molimo Mu se za nju neprestano.

Kako Mu se možemo moliti bez da smo sa Njime? Kako možemo biti sa Njime osim ako često razmišljamo o Njemu? I kako možemo često razmišljati o Njemu, nego uz pomoć svete navike razmišljanja koju trebamo formirati? Reći ćeš mi da uvijek kažem istu stvar. To je istina, jer ovo je najbolja i najlakša metoda koju poznajem. Ja ne koristim drugu. Ja cijelom svijetu savjetujem da tako čini.

Mi moramo (po)zna(va)ti prije nego možemo voljeti. Kako bi (po)zna(va)li Boga, mi moramo često razmišljati o Njemu. I kada Ga zavolimo, mi ćemo onda također često razmišljati o Njemu, jer naše srce će biti tamo gdje je naše blago ([Matej 6:21](#)).

Deseto Pismo:

Imao sam poprilično problema prisiliti sebe pisati M_. Činim to sada čisto zbog toga jer si ti to zahtjevala od mene. Molim te adresiraj ga i pošalji mu ga. Ugodno je vidjeti svu vjeru koju imaš u Boga. Neka je On sve više i više poveća u tebi. Mi ne možemo imati previše povjerenja u tako dobrog i vjernog Prijatelja Koji nas nikad neće razočarati u ovom svijetu ili u drugom.

Ako M_ iskoristi gubitak koji je doživio i postavi svo svoje povjerenje u Boga, On će mu uskoro dati novog, snažnijeg prijatelja koji će biti skloniji služiti mu. On upravlja/raspoláže srcima kako Mu se sviđa. Možda je M_ bio previše vezan za onog kojeg je izgubio. Mi trebamo voljeti naše prijatelje, ali bez da to zadire u našu Ljubav prema Bogu ([isto tako, 'bez da to krnji našu ljubav prema Bogu'](#)), koja uvijek mora biti na prvom mjestu.

Imaj na umu molim te moju preporuku da o Bogu često misliš; danju, noću, u svom poslu, i čak u svojim rasonodama. On ti je uvijek blizu i sa tobom. Ne ostavljaj Ga samog. Smatrala bi grubim/neodgojenim ostaviti nasamo prijatelja koji te došao posjetiti. Zašto, onda, Bog mora biti zanemaren? Ne zaboravi Ga već često razmišljaj o Njemu. Obožavaj Ga ([ili 'divi Mu se'](#)) neprestano. Živi i umri sa Njime. To je

veličanstveno djelo jednog Kršćanina; jednom riječju, to je naša/e služba/zvanje. Ako ga/ju ne (po)zna(je)mo, mi ga/ju moramo naučiti.

Pokušat ću ti pomoći sa svojim molitvama, i tvoj sam u Gospodinu.

Jedanaesto pismo:

Ja se ne molim da bi mogla biti oslobođena od svojih bolova/patnji; ali se usrdno molim da ti Bog dâ snagu i strpljenje nositi/trpjeti ih onoliko dugo koliko se to Njemu dopada. Utješi se(be) sa Njime Koji te drži zakovanu za Križ. On će te osloboditi kada to bude smatrao pogodnim. Sretni su oni koji pate s Njim. Privikni se(be) patiti na taj način, i traži od Njega snagu da izdržiš onoliko, i onako dugo, koliko On (pro)sudi da je nužno za tebe.

Svjetovni ljudi ne razumiju ove istine. To doduše nije iznenađujuće, pošto oni pate/trpe onako kakvi jesu a ne kao Kršćani. Oni vide bolest kao protuprirodnu bol/patnju a ne kao uslugu od Boga. Gledajući ju jedino na tom svjetlu, oni u njoj ne pronalaze ništa osim žalosti i ojađenosti. Ali oni koji na bolest gledaju kako dolazi od Boga, iz Njegove milosti, i kao sredstvo koje On koristi za njihovo spasenje, obično pronalaze milinu i utjehu u njoj.

Molim se da vidiš kako nam je Bog češće bliži i kako je prisutniji u nama u bolesti nego u zdravlju. Ne oslanjaj se potpuno na drugog doktora pošto Bog tvoje ozdravljenje čuva za Sebe. (Po)stavi sve svoje povjerenje u Boga. Uskoro ćeš pronaći rezultate u svojem oporavku, kojeg mi često odgađamo time što polažemo veću vjeru u medicinu nego u Boga. Koje god medicine koristiš, one će biti uspješne jedino onoliko koliko On dozvoli. Kada bolovi/patnje dolaze od Boga, jedino On ih konačno može izliječiti. On često tijelu šalje bolest da bi ozdravio bolest duše. Utješi se(be) sa Suverenim Doktorom i duše i tijela.

Očekujem kako ćeš reći da sam ja uvelike opušten, i da jedem i pijem za Gospodinovim stolom. Imaš razloga za to. Ali razmisli koliko bolno bi bilo najvećem zločincu na svijetu jesti za kraljevim stolom i da ga on poslužuje, pa ipak nemati sigurnost oprosta. Ja vjerujem da bi on osjećao nemir kojeg ništa ne bi moglo umiriti osim njegovog povjerenja u dobrotu njegovog vladara. Zato te uvjeravam, da koja god zadovoljstva ja kušam za stolom moga Kralja, moji me grijesi, koji su mi uvijek pred očima, isto kao i neizvjesnost moga oprosta, proganjaju (= muče). Iako ja prihvaćam tu patnju kao nešto što je Bogu ugodno.

Budi zadovoljna sa okolnošću u koju te Bog postavlja. Koliko god mislila da sam sretan, ja ti zavidim. Bol i patnja bi za mene bili raj ako bi mogao patiti sa mojim

Bogom. Najveći užici bi bili pakao ako bi ih uživao bez Njega. Moja jedina utjeha bi bila patiti nešto zbog Njega.

Ja moram, ubrzo, ići k Bogu. Što me tješi u ovom životu je da Ga sada vidim posredstvom vjere. Vidim Ga na takav način da ponekad kažem, ja više ne vjerujem, već vidim. Ja osjećam ono što nas vjera naučava, i, u tom uvjerenju i takvoj praksi vjere, ja živim i umirem sa Njime.

Ostani uvijek sa Bogom. On je jedina podrška i utjeha za tvoju nedaću/potištenost/bolest. Ja ću Ga pokorno moliti da bude sa tobom. Stojim (ti) na usluzi.

Dvanaesto pismo:

Ako bi bili dobro priviknuti na prakticiranje Božjeg Prisustva, tjelesne nelagode bi bile uvelike ublažene. Bog često dozvoljava da malo patimo da bi pročistio naše duše i obavezao nas ostati blizu Njega.

Odvaži se. Ponudi Mu svoje boli/patnje i moli Mu se da ti da snagu da ih izdržiš. Iznad svega, uđi u naviku čestog razmišljanja o Bogu, i zaboravljaj Ga što manje možeš. Obožavaj Ga u svojim slabostima. Ponudi Mu sebe sa vremena na vrijeme. Na vrhuncu svojih patnji, ponizno i nježno Ga preklinji, kao dijete Oca, da te učini pokornom Njegovoj svetoj volji. Ja ću te nastojati podržati sa mojim slabim molitvama.

Bog ima puno načina da nas privuče k Sebi. Čini se da se ponekad skriva od nas. Ali samo vjera treba biti naša podrška. Vjera je temelj našeg povjerenja. Mi moramo postaviti svu našu vjeru u Boga. On nas neće razočarati u vrijeme nevolje. Ja ne znam što će Bog učiniti sa mnom, ali ja sam uvijek sretan. Cijeli svijet pati a ja, koji zaslužujem najoštriju disciplinu, osjećam radosti tako neprestane i velike da ih jedva mogu sadržati. Ja bi dobrovoljno tražio Boga za dio tvojih patnji.

Ja znam da je moja nemoć/nesavršenost tako velika da bi ja, ako bi me On jednog trenutka ostavio samom sebi, bio najmizerniji čovjek na svijetu. Ipak, ja ne znam kako bi me On mogao ostaviti samog pošto mi vjera daje tako čvrsto uvjerenje poput razuma. On nas nikad ne napušta dok mi najprije nismo napustili Njega. Plašimo se stoga napustiti Ga. Budimo uvijek sa Njime. Živimo i umrimo u Njegovom Prisustvu. Moli se za mene, kao što se ja molim za tebe.

Trinaesto pismo:

Žao mi te gledati kako trpiš tako dugo. Što mi pruža određeno olakšanje i zaslađuje osjećaj koji imam o tvojim jadima, je da su dokaz Božje Ljubavi prema tebi. Gledaj svoje boli na tom svjetlu i podnosić ćeš ih puno lakše. U tvom slučaju, moje je mišljenje da, u ovom trenutku, trebaš prekinuti sa ljudskim lijekovima i sebe potpuno prepustiti Božjoj providnosti. Možda On čeka jedino na to prepuštanje/rezignaciju i savršenu vjeru u Njega da te izliječi. Pošto se, usprkos svoj njezi koju si dobila, tretman pokazao neuspješnim i tvoja bolest se i dalje povećava, ne čekaj više. Položi sebe u potpunosti u Njegove ruke i očekuj sve od Njega.

U svom posljednjem pismu sam ti rekao kako On ponekad dozvoljava tjelesne neugodnosti da bi izlječio poremećaje duše. Budi hrabra. Učini od nužnosti vrlinu. Ne traži Boga za izbavljenje od svoje(g) patnje(/bola). Umjesto toga, iz Ljubavi prema Njemu, traži Ga za snagu da odlučno/nepokolebljivo podnosiš sve što Mu je ugodno, i onoliko dugo koliko Mu se sviđa. Takve molitve su teške na početku, ali su jako ugodne Bogu, i postanu slatke onima koji Ga vole.

Ljubav zaslađuje/ublažava bol. Kada čovjek voli Boga, on trpi poradi Njega radosno i hrabro. Čini tako, preklinjem te. Utješi se(be) sa Njime. On je jedini doktor za sve naše bolesti. On je Otac ražalošćenih i uvijek nam je spreman pomoći. On nas voli beskonačno više nego možemo zamisliti. Ljubi Ga zauzvrat i ne traži utjehu negdje drugdje. Ja se nadam da ćeš uskoro primiti Njegovu utjehu.

Pomoći ću ti sa svojim molitvama, jadnima kakve jesu, i uvijek ću biti tvoj u našem Gospodinu.

Četrnaesto pismo:

Zahvaljujem se našem Gospodinu što ti je malo olakšao kako si željela. Ja sam često bio blizu smrti i nisam nikad bio tako zadovoljan kao onda. Tada se nisam molio za nikakvo olakšanje/utjehu, već sam se molio za snagu da trpim/patim hrabro, ponizno, i sa Ljubavlju. Kako je slatko trpjeti/patiti sa Bogom! Ma koliko velike mogle biti tvoje patnje, primi ih sa Ljubavlju. Patiti sa Njime i biti sa Njime to je raj. Ako, u ovom životu, hoćemo uživati rajski mir, mi moramo sebe naviknuti na prisnan, ponizan, i nježan razgovor sa Bogom.

Mi u svim okolnostima moramo spriječiti da naši duhovi odlutaju od Njega. Mi naše srce moramo učiniti duhovnim hramom tako da Ga možemo neprestano obožavati. Mi moramo neprestano paziti na sebe tako da ne učinimo ništa što bi Ga moglo

onezadovoljiti. Kada su naši umovi i srca ispunjeni sa Bogom, patnja postaje puna melema i utjehe.

Ja itekako dobro znam kako je, da bi se došlo u ovo stanje, na početku jako teško pošto mi moramo djelovati potpuno naslonjeni na vjeru. Ali, iako je teško, mi također znamo da milošću Božjom možemo učiniti sve stvari. On nikad ne odbija one koji iskreno pitaju. Kucaj, ustraj u kucanju. Ja ti kažem, On će ti, u vrijeme koje je odredio, otkriti Svoju milost. On će ti, odjednom, podariti što je mnogim godinama odgađao.

Moli Mu se za mene, kao što Mu se ja molim za tebe. Nadam se da ću Ga uskoro vidjeti.

Petnaesto pismo:

Bog najbolje zna što nam je potrebno. Sve što čini je za naše dobro. Ako bi znali koliko puno nas voli, mi bi uvijek bili spremni primiti i gorko i slatko iz Njegove Ruke. Ne bi bilo nikakve razlike. Sve što dolazi od Njega bi bilo ugodno. Najgore nesreće/boli samo izgledaju nepodnošljive ako ih vidimo na krivom svjetlu. Kada ih gledamo kao da dolaze od Boga, i znamo da je to naš voljeni Otac Koji nas ponizuje i muči, naše patnje gube svoju gorčinu i mogu čak postati izvor utjehe.

Neka sva naša nastojanja budu upoznati Boga. Što Ga čovjek više poznaje, to ima veću žudnju poznavati Ga. Znanje je obično mjera Ljubavi. Što je dublje i šire naše znanje, to je veća naša Ljubav. Ako bi naša ljubav prema Bogu bila velika mi bi Ga voljeli jednako u boli/patnji i u radosti. Mi jedino zavaravamo sebe time što Boga tražimo ili ljubimo zbog ikakvih usluga/pogodnosti kojima nas je On obdario ili može obdariti. Takve usluge/pogodnosti, bez obzira koliko velike, nas nikad ne mogu približiti Bogu kao što to može jedan jednostavan čin vjere. Tražimo Ga onda često posredstvom vjere. On je u nama. Ne traži Ga nigdje drugdje (**Luka 17:21**).

Zar nismo grubi/nepristojni i zar ne zaslužujemo osudu ako Ga ostavimo samog da bi sebe zaokupili sa sitnicama/tričarijama koje Mu ne udovoljavaju i možda Ga čak vrijeđaju? Te sitnice/tričarije nas jednog dana mogu skupo koštati. Započnimo Mu se stoga iskreno posvećivati/predavati. Izbacimo sve ostalo iz našeg srca. On želi posjedivati jedino srce. Preklinji Ga za tu uslugu/naklonost. Ako učinimo sve što možemo, uskoro ćemo primjetiti kako se u nama dogodila promjena koju toliko puno priželjkujemo. Ja Mu ne mogu zahvaliti u dovoljnoj mjeri za olakšanje koje ti je pružio. Nadam se da ću Ga vidjeti za nekoliko dana. Molimo se jedno za drugo.

[Fratar Lorens je umro nekoliko dana nakon ovog pisma.]

Da bi čitatelj uvidio u kolikoj mjeri je metoda prilaženja ([razmišljanja o](#)) Bogu i ([na taj način neprekidnog](#)) prebivanja u Njegovom Prisustvu, koju je otkrio Fratar Lorens, bila ispravna, i kako su njegova stanja mira, sreće i blaženstva obećana i dostupna svima koji se drže ove jednostavne prakse, ovdje prilažem nekoliko tumačenja koja je na ovu temu dao sam Gospod Bog, Isus Krist:

1. Čovjek treba neprestano okretati svoje misli od svijeta i usmjeravati ih ka Bogu-Kristu.

Bertha Dudde, br. 7981, 1 Rujan 1961

ČOVJEK TREBA MENTALNO USMJERAVATI VOLJU PREMA BOGU

Svaka ka Meni okrenuta misao je jedna potvrda da pripadate Meni, treperava iskra Ljubavi što teži prema vatrenom oceanu Vječne Ljubavi. Ona demonstrira da je proba volje koja se sastoji u ponovnom priznavanju Mene kao Boga i Stvoritelja, kao što je bilo na početku, uspješno prođena... Ja vas neću ostaviti u vječnosti, čak ako se vi sami dobrovoljno držite udaljeni od Mene... Jer vi pripadate Meni, vi ste sićušna iskrica snage Moje Ljubavi koju Sam Ja isijao kada Sam vam dao život. I jednog dana će ova snaga Ljubavi opet teći nazad do svog originalnog izvora, jer to je zakon od vječnosti... Ali Ja se brinem da je vaša slobodna volja... obilježje božanstvenosti... razlog vašeg povratka k Meni. I čini Me neopisivo sretnim kada je ova promjena volje, nakon vašeg prošlog odmetništva od Mene, bila ostvarena, kada ste vi kao ljudsko biće... za vrijeme etape slobodne volje... okrenuli svoje misli k Meni.... Onda ću vas Ja prihvatiti i neprestano povlačiti bliže k Sebi, i Ja imam pravo to činiti pošto ćete se vi pokušavati sjediniti sa Mnom ponovno vašom slobodnom voljom.

Vi ne shvaćate koliko puno snage teče k vama kada su vaše misli aplicirane Meni (= kada se ono što mislite tiče Mene), jer svaka misao je veza sa Mnom koja omogućava upliv snage; kontakt koji Mi omogućava da vas prožmem sa Svojom snagom Ljubavi, koja vas produhovljava i ponovno čini blaženim ljudskim bićima kakvi ste jednom bili. Vi imate mogućnost primiti Moj osigurani upliv snage u svako vrijeme... vi imate vrlo pouzdani način primanja Moje snage putem samo usmjeravanja vaših misli ka Meni... jer vi se jedino okrećete ka Biću Kojeg priznajete, a Ja jedino želim ovo priznavanje od vas kako bi vas opskrbio ponovno kao ranije, sa ciljem da bi vas ponovno prožeo sa Mojom snagom Ljubavi. Kada razmišljate o Meni vi svjesno otvarate svoje srce... vi predajete svaki otpor koji vas je držao odvojenima od Mene, i onda u vama ponovno može stupiti na snagu Moja Ljubav, koja se u vama zapaljuje poput vatrene iskre i također dopušta da se vaša Ljubav zapali za Mnom. Zato utjelovljuje strahovito blaženstvo ako opet i iznova podignete vaše misli ka Meni...

Svijet će vas bez sumnje često spriječiti u tome, i svatko tko je podređen svijetu će se jedino rijetko i sa poteškoćama okrenuti ka Meni, ako uopće... Ali jednom kada ste Mi dobrovoljno dodijelili pravo da vas ponovno posjedujem pošto ste uspjeli dobrovoljno raskinuti sa Mojim neprijateljem onda možete također biti sigurni da ću Ja opet i iznova ući u vaše misli, i za vas će biti moguće da u povećavajućoj mjeri ostanete u mentalnom kontaktu sa Mnom... sve dok uvijek ne budete osjećali Moje prisustvo u vašoj blizini, sve dok više ništa ne započinjete bez Mene. I onda ćete svjesno ispuniti svrhu vašeg zemaljskog postojanja, onda ćete već biti u bliskom kontaktu sa Mnom čak ako još živite na Zemlji, i Ja vas neću ponovno ostaviti, Ja ću uvijek hodati pored vas, Ja ću se nastaniti u vašem srcu a vi ćete osjećati Moje prisustvo i biti sretni...

Prema tome, uvijek ostanite u kontaktu sa Mnom čak ako vas svijet neće osloboditi u potpunosti... Sve dok i dalje morate živjeti u materijalnom svijetu vi ćete se također morati boriti protiv njegovih iskušenja i draži; ali jednom kada ste ostvarili vezu od vas prema Meni, materijalni svijet vam više ne može naškoditi, onda ćete Me tražiti još više, pošto vi naposljetku nećete biti u stanju pronaći istinsku sreću u materijalnom svijetu već uvijek jedino u vašem srdačnom kontaktu sa Mnom... I onda će vas Moja Ljubav privući k Meni, onda ću vas Ja obradovati sa Svojim prisustvom... Jer onda vaša volja pripada Meni, kako se potpuno dobrovoljno okrenula prema Meni, i vi ćete postati i ostati Moji Vlastiti za cijelu vječnost. AMEN

'Neka misli o Bogu što je češće moguće. Neka se privikne, malo po malo (= u stupnjevima), na ovu malu ali svetu vježbu.' (Treće pismo)

'Razmišljajmo o Njemu neprestano...

... Kako možemo biti sa Njime osim ako često razmišljamo o Njemu? I kako možemo često razmišljati o Njemu, nego uz pomoć svete navike razmišljanja koju trebamo formirati? Reći ćeš mi da uvijek kažem istu stvar. To je istina, jer ovo je najbolja i najlakša metoda koju poznajem. Ja ne koristim drugu. Ja cijelom svijetu savjetujem da tako čini. Mi moramo (po)zna(va)ti prije nego možemo voljeti. Kako bi (po)zna(va)li Boga, mi moramo često razmišljati o Njemu. I kada Ga zavolimo, mi ćemo onda također često razmišljati o Njemu, jer naše srce će biti tamo gdje je naše blago (Matej 6:21).' (Deveto pismo)

'Iznad svega, uđi u naviku čestog razmišljanja o Bogu, i zaboravljaj Ga što manje možeš.' (Dvanaesto pismo)

POVEZIVANJE SA BOGOM USRED SVIJETA

Usred svjetske vreve trebate učestalo tražiti Moj Duh, što znači: prema Meni odašiljati iskrenu misao, kako vas ne bi ostavio da hodite sami, već kako bi vas stalno mogao usrećivati Svojim prisustvom usred svjetske vreve jer svijet će od vas neprestano tražiti svoje i lako se možete zaplesti u svjetske uzice I zato ne trebate izgubiti vezu sa duhovnih svijetom, koji jedini zaslužuje/vrijedi da mu se teži, i u kome Sam Ja vladar od vječnosti. I ne možete biti izgubljeni, ako vaše misli uvijek nanovo svraćate na Mene, jer tada vas ne puštam, nego vas čvrsto držim Mojom rukom, i gdje god išli i nalazili se, Ja Sam s vama, i mirno možete ići svim putevima, pa tako i kroz svjetsku vrevu.

Ali tko misli na Mene i u svijetu? Jako je malo onih kojima Sam Ja bitniji od svijeta, tako da je vrlo malo tih koji svjesno traže vezu sa Mnom To su ljudi koji Me nose u srcu, koji uvijek misle na Mene i koji dakle sigurno (= neugroženo, bez opasnosti) mogu ići/proći kroz svjetsku gužvu, jer kao pratioca neprestano imaju Mene. Ali tu je potrebna čvrsta vjera u Mene i Ljubav prema Meni, koja ljudima čini da stalno žude za Mojim prisustvom. A tu vjeru i Ljubav prema Meni ima jako malo njih. A ti se mogu smatrati sretnima, jer oni su ti koji su Mi bliski i koje ću štititi na svim njihovim putevima.

Ali većina vidi/doživljava svijet kao svog boga, i polaže sve nade samo u zemaljski svijet i svim silama stremi/teži za svjetskim dobrima i blagom, u vjerovanju da će tada posjedovati sve za čime srce čezne.... Međutim to su samo prolazne vrijednosti, koje takvi ljudi stječu/skupljaju, nije to duhovno bogatstvo, već su to samo **prividna** dobra koja se gube/iščezavaju čovjekovom smrću, jer ih on ne može sa sobom prenijeti u onostrano.

Međutim, ljudi o tome ne žele znati ništa, zemaljskim dobrima pridaju preveliku važnost, i ulažu/troše svu svoju snagu na skupljanje tih prolaznih dobara, koja im nisu od nikakve koristi za dušu i njenu dobrobit/spas. I ti ljudi neće Meni upućivati/usmjeravati svoje misli kada se nalaze usred svjetske vreve, jer njihov je bog ovaj svijet sa njegovim dobrima, s kojima su se ljudi potpuno poistovjetili. Tako da im Ja ne mogu biti prisutan, jer za Mojim prisustvom svaki čovjek mora osobno žuditi/težiti; on svjesno mora uspostaviti vezu sa Mnom, što se međutim kod svjetske djece ovog svijeta ne događa, jer ih svijet drži svezane za Mog protivnika, koji i je(ste) gospodar ovog svijeta.

A već sâma jedna misao je dovoljna da Ja čovjeka uhvatim za ruku i da ga provedem kroz ovaj svijet ka jednom drugom cilju; (sama jedna misao je dovoljna) da duhovno usmjerim njegove poglede, jednom kad je veza uspostavljena... Ali Ja ne primjenjujem silu, i uvijek ljudima mogu samo savjetovati da si traže/priželjkuju Moje prisustvo i da se osigura(va)ju kako bi dospjeli do blaženstva/sreće već na ovoj Zemlji i kasnije u duhovnom kraljevstvu, u kraljevstvu koje nije od ovog svijeta (Ivan 18:36). AMEN

'Obožavao sam Ga što sam češće mogao, održavajući u svom umu Njegovo sveto Prisustvo i prizivajući ga onoliko često koliko bi primjetio da je on odlutao od Njega. Ja sam to napravio mojom obavezom ne samo u ona vremena koja su određena za molitvu već cijelo vrijeme; svaki sat, svaku minutu, čak i na vrhuncu moga zaposlenja. Iz svog uma sam prognao sve što je ometalo moje misli o Bogu (= što je moje misli odvlačilo od Boga).' (Prvo pismo)

'Nastavio sam, u periodu od nekoliko godina, moj um pažljivo aplicirati ostatak dana, i čak posred mojeg posla, Prisustvu Božjem, za Kojeg sam uvijek smatrao kako je sa mnom, često kao da se nalazi u mome srcu.' (Drugo pismo)

'Imaj na umu molim te moju preporuku da o Bogu često misliš; danju, noću, u svom poslu, i čak u svojim rasonodama. On ti je uvijek blizu i sa tobom. Ne ostavljaj Ga samog. Smatrala bi grubim/neodgojenim ostaviti nasamo prijatelja koji te došao posjetiti. Zašto, onda, Bog mora biti zanemaren? Ne zaboravi Ga već često razmišljaj o Njemu. Obožavaj Ga (ili 'divi Mu se') neprestano. Živi i umri sa Njime.' (Deseto pismo)

Bertha Dudde, br. 8737, 27 Siječnja 1964

VEZA SA BOGOM... NEVOLJE I PATNJA

I ako se uspijete prisno povezati sa Mnom u mislima žudeći za Mnom sa srcem punim Ljubavi, onda ću Ja biti prisutan i (sa) vama također, jer vaša Ljubav prema Meni Me strahovito privlači, i Ja Sebe nikad neću zanijekati Ljubavi. Moje prisustvo vam, međutim, uvijek osigurava upliv snage iako to jedino duša osjeća, ali ona će sigurno sazrijeti i postati sve savršenija jer onda je Ja više neću izuzimati/isključivati. Onda ste demonstrirali vašu slobodnu volju da Mi ponovno pripadate, onda ste prošli vašu probu volje što je razlog zašto živite na Zemlji kao ljudsko biće.

Pa ipak samo nekolicina ljudi sebe okupira sa Mnom u mislima, a ako to i čine onda jedino u određena vremena, i proces koji bi trebao biti duboko unutarnji kako bi

uvijek rezultirao duhovnim uspjehom postaje samo izvanjska formalnost. Jedino nekolicina ljudi u toku dana često razmišlja o Onome Koji je njihov Bog i Stvoritelj i Koji želi biti spoznat/priznat i zazivan od strane njih kao Otac... Svijet i njegovi zahtjevi ne ostavljaju ljudima gotovo nimalo vremena za unutarnje reflektiranje, njihove misli su okupirane zemaljskim stvarima/poslovima i brigama, i smatrajući duhovna razmišljanja u potpunosti beskorisnima i bez vrijednosti oni ih sasvim isključuju, stoga oni nisu nikad u stanju primjetiti Božanski blagoslov koji počiva na njihovim dnevnim aktivnostima... Jedino kada ih muče brige oni povremeno razmišljaju o Jednome Koji je silan i sposoban pomoći, i onda je već značajan uspjeh ako Mu se okrenu sa tihom zamolbom, jer onda oni moraju izgraditi vezu sa Mnom čim pošalju molitvu u duhu i Istini gore ka Meni. Ali samo usmene molitve neće dosegnuti Moje uho, jer njima nedostaje srdačan kontakt koji osigurava uslišenje njihovih molitvi. U svakom slučaju, nevolje i patnja su jedina sredstva da ljudske misli okrenu ka Meni, nevolje i patnja mogu uzrokovati sate unutarnjeg (po)vezivanja sa Mnom, i onda će oni uvijek ostvariti dobrobit za svoju dušu pošto ni jedno povezivanje neće ostati bez upliva snage, a ovaj upliv snage će uvijek imati duhovni rezultat.

Blaženi su ljudi koji često uzdižu svoje misli ka Meni, koji ne moraju biti ponukani to činiti naprije sa nevoljama i patnjom već koje Ljubav nagnava da se sjedine sa Mnom, koji jedino pronalaze istinsku utjehu i istinsku sreću srca u bliskom odnosu sa Mnom... blaženi su oni koji su sebe već odvojili od svijeta do tog stupnja da pronalaze vrijeme za duhovne misli, da komuniciraju sa Mnom pošto osjećaju poriv za ulazak u kontakt sa Mnom... Jer ti će biti neprestano povlačeni od strane Mene Osobno i sazrijevanje njihovih duša će biti osigurano. Odvajanje između bića i Mene, koje su oni jednom učinili dobrovoljno, je sada poništeno putem dobrovoljne veze sa Mnom koja je posvjedočena putem svake srdačne misli, svakom molitvom i svakim djelom Ljubavi... jer sada je, u ljudskoj fazi, biće sebe promjenilo nazad u svoje izvorno stanje, koje je također predstavljalo najunutarniju vezu sa Mnom... I Ja ću pokušati sve kako bi u ljudima probudio želju da se povežu sa Mnom, Ja ću zakoračiti na put svake osobe Osobno, ili ću odgovoriti na poziv za pomoć onih koji pate kako bi pružio dokaz o Sebi i Mojoj Ljubavi... Ja Osobno dolazim u susret svakoj Osobi sa Mojom Ljubavlju ali ga ne mogu prisiliti da ju prihvati... Oni moraju ostvariti povratak k Meni potpuno u svojoj slobodnoj volji i sasvim dobrovoljno Mi apelirati za snagu i Ljubav (svjetlo) i Moje prisustvo... Ali onda ih Ja više nikad neću napustiti. Onda njihov zemaljski put uistinu nije uzaludan, jer Moja snaga će neprestano pritjecati ka njima tako da će duša ranije ostvariti stupanj zrelosti/savršenstva koji će joj garantirati blaženi život u duhovnom kraljevstvu. I zaista je lako steći sigurnost/izvjesnost blaženog života nakon smrti, jer srdačna/iskrena veza sa Mnom je ispravan odnos kojeg Ja želim da Moje dijete ostvari sa Mnom, i otac će uvijek željeti usrećiti svoje dijete... On će neprestano davati djetetu što mu treba, i tako će On također dostaviti duši što joj treba da sazrije: svjetlo i snagu i milost... Jedino

kontakt mora biti najprije uspostavljen koji osigurava da Moje zračenje svjetla i milosti može strujati/pritjecati preko. Onda će ljudsko biće sigurno ostvariti svoj cilj na Zemlji... ono će za sebe postići vječni život i apsolutno blaženstvo. AMEN

'Fratar Lorens je pripovijedao kako bi mi trebali ustvrditi sebe u osjećaju Božjeg Prisustva putem neprestanog razgovora sa Njime (ili 'tako što ćemo neprestano razgovarati sa Njime'). Sramotna stvar je bilo prekinuti ovaj razgovor da bi se razmišljalo o tričarijama i glupostima. Mi bi trebali hraniti i uzgajati/njegovati našu dušu sa uzvišenim idejama o Bogu koje bi nam donijele veliku radost zbog naše (ili 'u našoj') posvećenosti Njemu.' (Prvi razgovor)

'Rekao je kako beskorisne misli sve pokvare – i da tamo započinje zlo/nesreća. Mi trebamo brzo odbaciti beskorisne misli i vratiti se našem općenju/drugovanju sa Bogom.' (Drugi razgovor)

'Mi sebe možemo priviknuti na stalan razgovor sa Njime u slobodi i u jednostavnosti. Samo trebamo uvidjeti kako je Bog intimno prisutan sa nama i obraćati Mu se u svakom trenutku.' (Četvrti razgovor)

'Ako, u ovom životu, hoćemo uživati rajski mir, mi moramo sebe naviknuti na prislan, ponizan, i nježan razgovor sa Bogom.' (Četrnaesto pismo)

'Na cijelom svijetu ne postoji slađi i užicima ispunjeniji način života od onog u kojem čovjek neprestano razgovara sa Bogom.' (Peto pismo)

'Mene što se tiče ja se držim povučen/izdvojen sa Njime u dubini i centru moga bića što više mogu. Dok sam sa Njime ne bojim se ničeg; ali i najmanje okretanje od Njega je nepodnošljivo.' (Šesto pismo)

'Kada je započeo, rekao je Bogu sa sinovljevim povjerenjem, 'O moj Bože, pošto si Ti sa mnom, a ja sada moram, poslušan Tvojim zapovijedima, upotrijebiti svoj um za ove izvanjske stvari, dodijeli mi milost da ostanem/nastavim biti u Tvom Prisustvu; i usreći me sa Svojom asistencijom. Primi sva moja djela, i posjeduj sve moje osjećaje.' Kako je nastavio sa svojim poslom, on je nastavio intiman razgovor sa svojim Tvorcem, zamoljevajući za Njegovu milost, i darivajući Mu sve svoje akcije.' (Četvrti razgovor)

'Kada ga je jedan iz njegove vlastite zajednice, kome je bio obavezan odgovoriti, zapitao kojim sredstvima je on postigao takav naviknut osjećaj Božjeg Prisustva; Fratar Lorens mu je rekao kako je, od trenutka kada je prvi puta došao u manastir, on Boga smatrao za svrhu i kraj svih njegovih misli i želja.' (Četvrti razgovor)

2. Čovjek u svemu i prije svega treba tražiti blagoslov i podršku od Boga-Krista, jer to mu osigurava Božje vodstvo, uspjeh, kao i zaštitu od Sotone, najvećeg neprijatelja duše.

Bertha Dudde, br. 7603, 20 Svibanj 1960

BOŽJI SE BLAGOSLOV TREBA ZATRAŽITI...

Nemojte podbaciti apelirati za Moj blagoslov u svemu što započinjete, jer na taj način vi demonstrirate da ste odabrali Mene za svoga vođu, da ne želite napraviti ništa bez Mene, da vi tako želite biti u kontaktu sa Mnom... I to vam osigurava Moj blagoslov i Moje vodstvo gdje god išli... I vjerujte kako se ne trebate bojati nikakvih nesreća/zapreka/smetnji ako ste najprije apelirali za Moj blagoslov, da će vas taj zahtjev doista zaštititi od neuspjeha... jer čak ono što vi moguće smatrate neuspjehom će onda, u Istini, jedino biti od koristi vašoj duši (Rimljanima 8:28). Vi trebate jedino uvijek misliti o Meni, to je sve što očekujem od vas; ali vi Me često isključujete iz vaših misli, i onda uvijek riskirate da će se Moj neprijatelj (Sotona) umiješati/ušuljati/nametnuti i nepovoljno utjecati na vas.

Želim vas upozoriti na ovo, inače vi puno više otežavate vaš zemaljski put, jer možete imati puno lakši život ako Ja jesam i ostanem vaš stalni pratioc... I opet i iznova morate zatražiti Moju asistenciju, jer veza sa Mnom je nužna kako bi bili zaštićeni od Mojeg neprijatelja koji vas neće prestati gnjaviti. On ima puno snage tijekom posljednjih dana prije kraja koju jedino vi možete umanjiti, jer vaša volja i misli kada su okrenuti ka Meni su supstancijalni štit u borbi protiv njega, to je najbolje oružje koje možete iskoristiti da bi mu se suprotstavili, pošto ćete vi onda Mene pozvati k sebi, od Koga on bježi i time i vas oslobađa.

On uzrokuje puno zbrke čak i među Mojim Vlastitima, pošto će svakoga tko Mi pripada staviti pod ekstremno veliki pritisak tako što će se ugravati među ljude i okretati ih jedne protiv drugih. I onda vi jedino trebate stupiti u kontakt sa Mnom i on će vas osloboditi. Jer vi i vaša volja ste odlučujući činbenici s obzirom na to da li će vas on zaposjednuti. To je razlog zašto ga se vi ne trebate plašiti, budući je on potpuno bespomoćan ako je vaša volja aplicirana Meni a vi na taj način sebe predajete Meni sa potpunom sigurnošću/povjerenjem i apelirate Mi za Moju zaštitu. Ali on ima veliku moć nad vama ako hodate sami, bez Mene i Mojeg posvjetljavajućeg vodstva. Onda on može biti učinkovit u njegovom području, a on to čini u doista sotonskom stilu.

To je zašto vam nastavljam govoriti, ne započinjite ništa bez da ste najprije apelirali za Moj blagoslov, i na taj način Mi dokazali vašu odlučnost da budete povezani sa Mnom, i doista ćete završiti vaš svakodnevni rad sa Mojim blagoslovom,

on će biti uspješan, tijekom cijelog dana ćete biti spokojni/prisebni i iznutra mirni, vi više nećete biti meta za njega, jer Ja ću hodati pored vas, i on će od Mene pobjeći, on ne može podnijeti blistavo zračenje Mojeg svjetla koje vas sada okružuje. AMEN

'Tako je, na isti način, u njegovom radu u kuhinji (prema kojem je, napočetak, imao veliku odbojnost), navikavši se činiti tamo sve za Ljubav Božju i tražiti Ga za Njegovu milost da svoj posao izvrši dobro, u petnaest godina koliko je tamo bio zaposlen otkrio kako je sve lako... --- Kada bi se ponudila prilika za prakticiranje neke vrline, on je sebe adresirao Bogu govoreći, 'Gospodine, ako me Ti ne osposobiš ja ovo ne mogu učiniti... --- Fratar Lorens je rekao kako se mi prema Bogu trebamo odnositi sa najvećom jednostavnošću, razgovarajući se sa Njime iskreno i otvoreno te Ga pokorno zamoljevati za Njegovu pomoć u našim poslovima u trenutku kada (ili 'baš kako') se događaju. Bog nikad nije propustio uslišiti te molitve, kao što je Fratar Lorens često sam iskusio.'

(Drugi razgovor)

'Trebamo moliti za Njegovu pomoć/podršku u spoznavanju Njegove volje (ili 'upoznavanju sa Njegovom voljom') u stvarima koje dvojbimo i da bi pravilno vršili one stvari za koje jasno vidimo kako ih On zahtjeva od nas, nudeći ih Njemu (na dar) prije nego ih učinimo, i dajući Bogu hvale kada smo ih završili... --- Fratar Lorens je rekao kako Bog nikad nije zakazao u tome da nam daruje Svoju milost u svakoj akciji. Ona nikad nije zakazala osim kada su misli Fratra Lorensa odvruldale od osjećaja Božjeg Pristustva, ili je pak on zaboravio zatražiti za Njegovu pomoć/podršku.' (Četvrti razgovor)

Bertha Dudde, br. 7329, 8 Travanj 1959

BOŽJE PRISUSTVO ŠTITI OD PROTIVNIKA...

Od suštinske je važnosti da vi sebe ne izolirate od Mene. Sve dok ostanete u mentalnom kontaktu sa Mnom kroz Ljubav-ne akcije ili srdačnu molitvu, vi ćete biti zaštićeni od svih nasrtaja od strane neprijatelja vaših duša (Sotone). Međutim, čim vaša veza sa mnom olabavi, on će biti pokraj vas i onda nije uvijek lako odgurnuti ga ponovno budući ste vi slabi bez Mene. Posljedično tome, ako za početak ne dopustite da se pojavi ova slabost, ako uvijek ostanete u kontaktu sa Mnom, vi ćete ga uvijek biti u stanju odbiti time što ćete se okoristiti/pripomoći Mojom snagom, koja teče kroz vas čim ste Mi se pridružili, time, čim ste postali Moji Vlastiti svojim vlastitim odabirom....

KONTAKT SA BOGOM... UPLIV SNAGE...

Iskoristite svaku mogućnost da uspostavite kontakt sa Mnom kroz molitvu ili Ljubav-nu aktivnost i vama neće nikada nedostajati snage... U kojoj god životnoj situaciji sebe pronađete, vi ćete uvijek i zauvijek trebati Moj upliv snage i vi ćete postati prijemčivi za njega kroz iskrenu molitvu. I ako vršite Ljubavlju-prepuna djela Moja snaga će isto tako teći ka vama, jer onda ćete privući Mene Osobno ka vama, budući Sam Ja Sama Ljubav (1 Ivanova 4:8, 16). I stoga vi se ne trebate bojati ničega, niti slabosti niti samoće, sve dok ste Ljubav-no aktivni i molite... sve dok se vaša molitva podiže ka Meni iz vašeg srca, jer onda ću vas Ja čuti i udovoljiti vašim željama, kao što Sam obećao. Vjerujte i imajte povjerenja kada molite, onda će ispunjenje vaše molitve biti sigurno... Moja volja usmjerava vašu sudbinu sukladno vašoj vjeri, i Moja je volja u svako vrijeme sposobna protjerati nevolju i patnju. Ali Moja Ljubav uvijek uzima u obzir Moje Vlastite na očigledan način, tako da će oni prepoznati njihova Oca kada On Sebe izražava. I Ja ubrajam u Moje Vlastite sve one koji Mi prilaze u molitvi, koji koriste svaki trenutak tišine da komuniciraju sa Mnom, koji često šalju njihove misli ka Meni, koji Me traže svojom vlastitom voljom i čija srca Ljube i čeznu za Mojim prisustvom... Ja ću njima uvijek pružiti Moju asistenciju, tako da njihova vjera postane snažna, tako da oni uvijek više opipljivo postanu svjesni Moje snage i prepoznaju Me u svakom događaju na njihovoj stazi života. Ostati u neprestanom kontaktu sa Mnom im osigurava Moju zaštitu i Moju pomoć u svako vrijeme. Jer njihova povezanost sa Mnom ih također oslobađa duhovne nevolje, budući to omogućava Mojem Duhu djelovati u njima. I Moj Duh ih vodi ispravno, Moj Duh im ukazuje svaku stazu, svaku Riječ i svaku akciju, i stoga svaka osoba koja je u stalnom kontaktu sa Mnom može putovati njegovim životnim kursem bez brige, jer Ja ću ga uzeti za njegovu ruku i voditi ga... I njegova će staza biti blagoslovljena. AMEN

... Rekao Sam vam ovo već puno puta, ipak, opet i iznova, vi ste u opasnosti pasti mu žrtvom budući odbacujete Moje upozorenje i sebe još malo dalje udaljavate od Mene, posebice kada dozvoljavate svjetovnim mislima da se pojave u vama ili popustite/omolitavite u vašem duhovnom stremljenju, kada više obraćate pažnju na vaš svjetovni nego na vaš duhovni život...

Vi Mi morate neprestano ostati blizu, ili Me morate neprestano privlačiti k vama kroz vaše misli i akcije, **vi morate živjeti u Ljubavi.. onda ću Ja uvijek biti sa vama...** ili vi morate uspostaviti vašu vezu sa Mnom u molitvi, koja će vas pouzdano zaštititi od ikakvog pristupanja neprijatelja. U Mojem prisustvu on vas neće salijetati; on vam se ne može približiti čim Ja hodam pored vas... Vi morate uvijek zapamtiti kako nema bolje zaštite od njega od Mene Osobno, od Mojeg prisustva, kojeg vi sami određujete. Ja želim biti prisutan sa vama u svako vrijeme, Ja vas ne želim opet ostaviti ali vi također morate imati ovu žudnju za Mojim prisustvom, jer jedino onda se ono može dogoditi, ali Ja neću ostati sa vama protiv vaše volje ako ste ravnodušni na ovo Moje prisustvo...

Ali ako ste vi tako duboko ujedinjeni sa Mnom, onda se vi doista ne morate bojati ničega, niti duhovnih niti svjetovnih salijetanja/uznemiravanja, jer Ja Sam Gospodar

nad svima njima i doista štitim Moju djecu, koja Mi žele pripadati i prijanjaju uz Mene u njihovoj Ljubavi i njihovoj žudnji za Mojom blizinom. Treba priznati, opet i iznova će on (Sotona) pokušati intervenirati, ipak sve dok Mene nosite u vašem srcu ono će ostati zatvoreno za njega i on neće biti sposoban uklizati u njega, i stoga će on ponovno otići i čekati na sljedeću priliku. Prema tome, budite budni i ostanite jedino sa Mnom, ne isključite Me iz svojih misli, uvijek budite Ljubav-no aktivni i često pustite da se molitva podigne do Mene u duhu i Istini...

Vi trebate uvijek jedino održavati vašu vezu sa Mnom i vi ćete doista biti sposobni živjeti jedan laganiji život, jer Moj protivnik neće pronaći nikakvu metu i ne može vas gnjaviti budući ću Mu se Ja osobno suprotstaviti svugdje. I on bježi od Mene, 'Svjetla od vječnosti', on Me ne želi susresti, budući Me on ne želi priznati kao njegovog gospodara...

Unatoč tome, Ja ostajem Gospodar čak nad njime, i doista, Ja ću vas zaštititi od njega, pod uvjetom da vi uvijek želite ostati blizu Mene, u slučaju da želite biti Moji vlastiti sada i zauvijek. AMEN

Bertha Dudde, br. 7129, 24 Svibnja 1958

SVAKODNEVNO ZAZIVAJTE ISUSOVO IME

Sa Mnom i u Moje ime vi bi trebali započeti svaki dan, voditi svaki poduhvat i tako ispunjavati vaše dnevne dužnosti, i možete također biti sigurni da će vaš rad biti blagoslovljen, bilo da je riječ o zemaljskoj ili duhovnoj aktivnosti. Ali čim hodate sami, to jest, bez da ste zatražili za Moju asistenciju, (u)činit ćete puno besmislenog posla, morat ćete se boriti sa poteškoćama ili nećete uvijek biti uspješni. Samo jedna iskrena/srdačna misao će već osigurati Moju asistenciju, a ako Me svjesno zazivate za Moj blagoslov i podršku onda će se sve odvijati kako treba samo po sebi, a vi ćete biti u stanju spokojno vršiti vaš dnevni rad...

Bertha Dudde, br. 5785, 10 Listopad 1953

NEPRESTANI KONTAKT SA BOGOM OSIGURAVA USPJEH...

Zatražite Moju podršku u svemu što poduzimate... Ne započinite ništa bez Mene, ne krećite ni jednom stazom bez Mene, uvijek dopustite Meni da vodim put, i onda ću Ja biti vaš cilj kojeg ćete sigurno postići. I stoga vi također trebate doći k Meni sa svim duhovnim brigama i uvijek ćete primiti ispravan savjet, jer onda ćete biti vođeni od strane Mojega duha... vi ne možete učiniti ništa nego misliti i ponašati se ispravno i uspješno raditi za Mene i Moje kraljevstvo... I uvijek će izgledati kao da govorite i prosljeđujete vašom vlastitom voljom. Jer Ja ne očitujem Sebe tako očigledno da bi se

vi osjećali prisiljeni udovoljiti Mojoj volji, a ipak je Moja volja koja sada sebe izražava kroz vas. Ako najprije preporučite sva djela, misli i izgovorene riječi Meni, vi možete također počivati uvjerenima u Moj utjecaj, ipak sam ovaj prvi kontakt sa Mnom je suštinski važan kako bi osjetili Moju volju u vama i razmišljali, govorili i djelovali sukladno. I prema tome vi ne trebate brinuti kako nećete biti sposobni vršiti rad za Mene i Moje kraljevstvo sve dok ga ne smatrate za zaposlenje nego jedino uvijek želite biti u službi Meni, i stoga, kao Moje sluge, ostanete u neprestanom kontaktu sa Mnom kako bi primili Moje poduke. Jer potonje se događa kroz vaše srce u Koje će Moj Duh postaviti osjećaje koji će prouzročiti da djelujete u skladu sa Mojom voljom... I onda će sva vaša započinjanja biti blagoslovljena. AMEN

...Vi uvijek trebate znati kako ste opkoljeni mračnim silama koje su u stanju pristupiti vam (ili 'ući u vas') ako se propustite okružiti sa zaštitnim zidom zazivajući Moje ime, tražeći Me da blagoslovim vaš rad. I jednom kada su stekli pristup do vas biti će puno teže odbiti ih ponovno nego što bi bilo da ste im odbili pristup od samog početka. Jer oni slabe vašu volju, koja može nadoknaditi što je zanemarila učiniti jedino sakupljajući svu svoju snagu: zazivajući Me za pomoć.

Za vaše duše se neprestano vodi borba, i vaša pobjeda je često otežana ovim mračnim silama, ali to je učestalo do vas, pošto vi možete zatražiti neograničenu snagu i to bi uvijek i trebali učiniti putem iskrene molitve za Mojim vodstvom, Mojom zaštitom i Mojim blagoslovom...

Bertha Dudde, br. 8728, 17 Siječnja 1964

OBJAŠNENJE 'BLAGOSLOVA'

(izvadak)

Sve vodi ka spasenju vaše duše čim se povjerite Meni i Mojoj milosti... Onda ćete također jasno osjetiti Moju milost pošto ću Ja uvijek hodati pored vas kao vaš vodič a vi ćete biti oslobođeni vaše vlastite odgovornosti... Sve dok niste savršeni, sve dok još i dalje živite na Zemlji, vi ćete biti slabi i trebate podršku kako bi ostvarili svoj cilj, trebat ćete Onog Koji uvijek hoda pored vas, Koji pazi svaki vaš korak i štiti vas od pada(nja) kada je put tijesan i opasan... Stoga Mu se vi uvijek trebate preporučiti/povjeriti, vi bi Njega trebali tražiti da vam pomogne i da vas zaštiti. Vi bi trebali tražiti da blagoslovi vas i sve vaše misli, namjere i djela... vi bi Ga trebali tražiti da bude na vašoj strani, (Njega) Kome se možete povjeriti kako bi sigurno hodali vašim zemaljskim putem...

Vi nikad ne bi trebali zaboraviti ovaj zahtjev za Mojim blagoslovom (ili 'ovo zatraživanje Mojeg blagoslova'), vi ne bi trebali započeti vaš dan bez da ste najprije sebe povjerili/preporučili Meni i Mojoj brizi, ali onda možete biti sigurni da je svaki put ispravan i svako djelo što činite dobro. Onda će vaš život također garantirati sazrijevanje vaše duše pošto ćete sebe u potpunosti povjeriti Meni, pošto ste sebe predali Meni i više ne želite živjeti vaš život bez Mene... Moj blagoslov je prema tome vrlo važan činbenik koji ne bi smio biti zanemaren, pošto način života koji je blagoslovljen s Moje strane može jedino voditi do ispravnog cilja, do konačnog sjedinjenja sa Mnom. I Ja neću uskratiti Moj blagoslov od nikoga koji ga zatražuje, koji Me svjesno traži za Moj blagoslov. Pošto Moj blagoslov znači pritjecanje Moje snage Ljubavi, on znači Očevo vodstvo/upravljanje, Koji želi voditi Svoje dijete do ispravnog cilja...

I zaista, vi ne možete (za)tražiti ništa bolje od Mojeg blagoslova, bez obzira što poduzeli... Ja ću vam odobriti ovaj zahtjev duhovno i zemaljski, Ja ću voditi vaše

misli u ispravnom pravcu duhovno i zemaljski, i duhovno i zemaljski vi možete iskusiti Moju očiglednu pomoć... Jer onda ćete Mi dokazati da vi želite Mene i Moju Ljubav i da Me također ljubite ili vi ne bi žudjeli za Mojim prisustvom, koje vam je uvijek osigurano putem Mojeg blagoslova...

... Zato vi nikad ne bi trebali započeti vaš dnevni rad bez Mene, vi bi trebali zazivati Moje ime u vašem srcu, apelirati za učvršćivanje vaše volje i u potpunosti Mi se predati... Onda vas Ja mogu zaštititi od neprijatelja vaših duša (= Sotone), onda ćete biti okruženi bezbrojnim svjetlosnim bićima koja će ga odbiti primiti/propustiti, onda ćete radosno i oslobođeni brige vršiti vaš dnevni posao svjesni snage i unutarnjeg mira. I onda vas više ništa neće biti u stanju uznemiriti pošto znate kako Sam Ja uvijek prisutan i uređujem sve.

Unutarnja veza sa Mnom je najbolje jamstvo za ostvarivanje vaših planova, bilo da je riječ o zemaljskim ili duhovnim aferama, jer onda Ja Osobno mogu uvijek utjecati na vas i vaše misli i usmjeravati vaše akcije ispravno i na vašu dobrobit. Ipak, čim se odvojite od Mene, čim oslabite/olabavite vezu, različite misli transmitirane od strane Mojeg neprijatelja će početi dominirati nad vama i lišit će vas vašeg unutarnjeg mira, one će vas zabrinjavati i ostaviti vas otvorenima za opake sile koje će nastaviti rad unutarnje dezintegracije i nesklada, tako da čak ni vaš dnevni rad neće biti blagoslovljen a vaša duša će biti u opasnosti da ju on zarobi.

I još jednom, vi sebe možete osloboditi od ove opasnosti jedino ako svoje pribježište nađete u Meni, jer Ja sam uvijek spreman pomoći vam u vašim duhovnim poteškoćama. Ali bez Mene vi sebe ne možete osloboditi od njega (Sotone) i njegovog utjecaja, bez Mene ste preslabi i prema tome prepušteni njegovoj milosti. Međutim, vi sve takve pritiske možete izbjeći ako sebe besprekidno predajete Meni i Mojoj zaštiti, ako uvijek zatražite Moj blagoslov, ako vašu fizičku i duhovnu dobrobit prepustite/preporučite Meni i nikad ne zanemarite zazivati Moje ime... i tako Me otvoreno priznate u Isusu Kristu... Onda ćete podići zid kojeg Moj neprijatelj neće biti sposoban srušiti, jer on će pobjeći od Mene i Moga imena (Filipljanima 2:9, 10), i na taj način će vas on također pustiti samo ako vjerno izgovarate Moje ime u svakoj nevolji i opasnosti. AMEN

Očeve Riječi... Tumačenje imena BERTHA DUDDE

Sva voljna djeca Me nose u svojim srcima i tragaju za Mojim Duhom pošto su Me njihove duše pri/prepo-znale. A ti, dijete Moje, ćeš čuti Moj glas uvijek kada Mi žrtvuješ svoje vrijeme, i Moj rad na tebi neće biti bez uspjeha. Sati u kojima strahuješ da ti nedostaje potrebne snage da bi djelovala za Mene će se smanjiti. Uskoro ćeš dobiti misiju koju ćeš lako ostvariti uz Moju pomoć. Tvoja Vjera, Ljubav i volja će postati velike pošto ću Ja Osobno biti tvoja nagrada... kojoj ćeš gorljivo stremiti.

Dijete Moje, sve što će čovječanstvu biti otkriveno kroz tebe je skriveno u tvome imenu:

B - (Busse) – Trebaju **okajati** svoje grijehе.

E – (Erkennen) – **spoznati** svoje porijeklo.

R – (Rastlos) – **neprekidno** raditi na svojoj duši.

T - (Tätig) – biti **aktivni** u ljubavi.

H - (Hörchen) – **slušati** glas u svome srcu.

A - (Allen) – nijekati **sve** svjetovne užitke.

D - (Demütig) – **ponizno** se(be) podrediti/predati Ocu na nebu.

U - (Um) – neprestano se moliti **za** Milost.

D - (Dienen) – **služiti** Stvoritelja Neba i Zemlje.

D - (Dienen) – **služiti** svoga blišnjeg u Ljubavi.

E - (Ehre) – i **slaviti** Mene, Oca na nebu, u vijeke vjekova.

Shvati da Mene ne mogu pronaći oni koji traže svijet ali one koji Me traže Ja ću susresti i otkriti/objaviti im Sebe... Tko god Mi se preda/prepusti će Me posjedovati, i tko god moli za Moju milost je u Mojoj milosti, jer uistinu razumjeti Moju Riječ je dar milosti Moje Ljubavi...

Pripremi se stoga primiti Moj dar kao znak Moje ljubavi. (Po)brini se za svoju dušu, dijete Moje, spoznaj/priznaj Moju ljubav i potrudi se osjetiti najčišću ljubav prema Meni u svom srcu pošto sva nečistoća mora biti otklonjena iz srca u kojem ću Ja živjeti, pošto Ja jedino pronalazim užitka u čistoj ljubavi, u ljubavi koja ne traži i jedino daje sebe... koja je voljna učiniti sve da bi mogla služiti... Čista ljubav je dragocjena poput dragulja, ona osvjetljava svoje okruženje sa svojim svjetlom, ona donosi sreću i uvijek jedino želi davati... Kada ti je ova(kva) ljubav zaposjela srce, ti ćeš Me prihvatiti u sebi i u svom srcu nositi Moju sliku, i to će za tebe biti najviši blagoslov već za života na zemlji.

Što god ti je određeno dok se Moja ljubav brine za tebe mora još biti skriveno od tebe pošto ti postižeš stupanj zrelosti/savršenstva jedno neprestanim stremljenjem za Mojom ljubavlju... Tebi je u korist/blagodat zazivati Me i Moje prisustvo iz dubine svoga srca... kada se(be) preporučiš svom Spasitelju u iskrenoj molitvi... Ja ću se pojaviti... neočekivano... i useliti se u prebivalište koje tvoja ljubav priprema za Mene i donijeti blaženu sreću onima koji vjeruju u Mene i ljube Me... Ja neću dozvoliti da Moja djeca, koja Mi se predaju, žive u oskudici/potrebi i Ja ću im otkriti/objaviti Sebe u pravo/prikladno vrijeme. AMEN

B. Dudde je ovo Otkrovenje (br. 0763) u svezi svoga poslanja primila 28 Siječnja 1939

Preveo i sastavio Lorens N.

www.akademijavjecnogproljeca.org